

KLÓFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hatásos petit sor egyszer 20 fillér.
minden következőnél 16 fillér.

nyitólér sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Péntek, január 11.

Ingyen kenyeret!

Azokhoz szólunk, akiknek *van szivük.*

Azok nevében beszélünk, akiknek *nincs kenyérük.*

Évek óta nem volt olyan kemény telünk, mint az idén, s a nyomor évtizedek óta nem volt ekkora, mint most. **Aradon több száz család didereg éhesen** a külvárosi viskókban; gyermekek, aggok kétségbeesetten várják a könyörületos szivek segítségét, mert nincs meg a mindennapi kenyérdarabkájuk, amivel vézna testükbe egy kis erőt öntsének.

A fővárosban és a vidéki városok legtöbbszörében megindult a jótékony legszébb formája: **az ingyen kenyérosztás.** Aki éhes és kér, az kap és jóllakhatik. Nem a népkönyha szegény látogatóinak, hanem a legrettenetesebb nyomorban szenvedőknek szól e segítség. Nem a vagyontalan szegény embernek, hanem a földhöz ragadt **éhezőknek.**

Nehéz időket élünk. Álljuk ki a próbát ezekben a nehéz időkben mindketten: az is, akinek van valamije, az is, akinek egy kenyérmorzsája sincs. Ez utóbbi próbára van téve a türelemben, szenvedésben; az előbbi a nagylelkűségben, az emberszeretet munkájában.

Adjunk kenyeret az éhezőknek!

Létesítsünk Aradon helyiséget, ahol **ingyen kenyeret kap mindenki, aki kér.**

Nyissunk boltot a város legélénkebb helyén s áruljuk benne ingyen az **életet.**

Egy darab kenyér egy emberéletnek lehet a mentője.

Hadd tudják az éhezők, hogy akinek már senkije, sem-

mije sincs, annak is megmaradt még egy hite: az emberek könyörületességébe vetett bizalom.

Felszólítjuk Arad város jószívű lakosságát, jótékony egyleteit, emberbaráti intézményeit, hogy könyöradományaikkal járuljanak hozzá e mozgalomhoz. Sokkal több éhező ember van a városban, mint hinnénk. A legutóbbi napokban lefolyt népszámlálás vezetői szivettépő nyomorról beszélnek. A külvárosokban nagyon sok család van, ahol munkanélkül áll a család fenntartója; az apró gyermekek kenyér után sirnak, s ha jut egy darab kenyér a lakásba, akkor a szülőknek nincs lelkük egy harapásnyit venni belőle, mert hátha holnap ennyi se jut a kicsinyeknek.

Jószívű emberek! Adjunk kenyeret az éhezőknek!

Az **Aradi Közlöny** szerkesztősége megnyitja alább az adakozást, csatlakozzék hozzánk, aki tud. Gondunk lesz rá, hogy egy alkalmas helyiségben mielőbb megkezdődjék a jótékony munkája. A kenyérosztás kezdetét a külvárosokban **plakátok útján** fogjuk a szegények tudomására hozni.

Az adakozók névsorát és a begyűlt összeget minden nap ki fogja mutatni az **Aradi Közlöny.**

Kenyeret kérünk, az emberszeretet nevében!

Adakozások

Az Aradi Közlöny szerkesztősége	50 korona
Institúris Kálmán	10 "
Révész Adolf	15 "
Nagy Sándor dr.	10 "
Stauber József	10 "

TÁRCSA.

A boldogult.

Irta: Vértesi Arnold.

Részvéltatogatást kellett tennem Zólyomynénál. A nyáron, míg én odavoltam, meghalt a férje. Az idős, beteges ember nem bírta ki a nyaralás fáradságait s úgy hallom, hogy éppen egy kiránduláson, a hová erőnek erejével elcipelte a felesége, kiadta a lelkét.

Gondolom, nagy megkönnyebbülés lehetett mindkettőjüknek, hogy így történt, az asszonynak is, meg szegény Zólyomynak is, a ki végre megpihenhet legalább a sirban. Mert szörnyű zaklatott élet volt az s örökös háborúság.

Az asszony is örülhet a szabadságának, gondoltam magamban s szinte meglepett, mikor a bus arcu özvegyet megpillantottam gyászruhájában. Tekintete fátyolozottnak látszott. No lám, mintha sirt volna. — Tán csak nem?

De igen. A könyvek kicsordultak szeméből, a mint meglátott s bánatosan nyujtotta felém kezét:

— Hitte volna-e, hogy így találkozunk?

Emlékszik még, tavaly milyen vígan voltunk Barlangligeten? Milyen jókedvű volt az én édes drágám, az én felejthetetlen férjem.

Nagyon jól emlékeztem rá. A felejthetetlen drága zsémbes és mormogó volt az egész évad alatt, a milyen zsémbes csak lehet egy mulatságokat hajhászó, hű üresfejű asszonynak a férje, a kit azonfelül még a ve ebaj is ki-
noz.

Szobám éppen az ő szobájok mellett volt s a vékony falon át minden este hallottam, hogy veszekednek s csapkodják egymás fejéhez a mázsás gorombaságokat.

Es most engem szólít ez az asszony, hogy emlékezem-e? Nem mertem a szemé közé nézni. Hát mire való ez a képmutatás? Vagy a tisztesség úgy hozza magával, — hogy ezt a komédiát — el kell játszania még én előttem is.

Jó, hát játszszuk el. Én is elmondtam néhány banális vigasztaló frázist, a melyet elmond az ember ott, a hol ez úgy is csak pusztaság. Ugyan, hogy vehetné komolyan az én részvétem kifejezését?

Megszoritotta kezemet s a könyvek ismét megjelentek szemében:

— Köszönöm. Bánatomban csak az én drá-

gámra való visszaemlékezés vigasztal. Hiszen ön tudja, mi volt ő nekem.

Tudtam. Hogyne tudtam volna. Csakhogy én egészen másképp tudtam. En úgy tudtam, hogy ezt a házasságot a Hedvig szülői boronálták össze, a szegény Zólyomy jóformán alig tudta, hogy jutott belé. Egyszer csak belé jutott.

Eszeágában sem volt megházasodni, csak legyeskedett egy kicsit a leány körül. A Hedvig mamája azonban, a ki igen praktikus gondolkodású asszony volt, úgy okoskodott: ez a leány már huszonnyolc éves, hiába hordozuk tíz év óta a bálókba, maholnap már a nyakunkra vénül, meg kell csipni ezt a Zólyomit.

Még most is előttem lebeg ez a pár, a mint az esküvőjükön láttam. A menyasszony fásult, hideg arczával, mintha azt gondolná:

— Bánom is én, nekem már mindegy.

A vőlegény fáradtan, kedvetlen, mintha szeretett volna már visszalépni, de nem talált rá módot. Már akkor beteges volt s inkább kórházba kellett volna neki menni, mint menyegzőre.

S most így szól hozzám ez az asszony:

— Tudja még, mikor az esküvőm volt az én drágámmal? Milyen boldogok voltunk! En-

Talmi szabadság.

Arad, január 10.

Az „Aradi Közlöny“ tegnapi számának élén volt méltatva, amaz eset, mely szerint a közigazgatási bizottság egy vállalkozás engedélyezése által városunk polgárságának egy jelentékeny osztályát, mely épen olyan jó magyar, mint hűséges adófizető, s mely több száz lelket képvisel, a tönk szélére készül juttatni, egyszerűen megsemmisíteni. Szörnyű társadalmi visszafejlődés tünete ez is, mely most úgy látszik az egész vonalon tapasztalható. Eddig a vizek lakóiról tudtuk és mondtuk, hogy a nagy halak elnyelik a kis halakat, de most már — legalább nálunk Magyarországon — ez az elv a szárazon is érvényesül és a nagyobb vállalkozások a kis existenciákat minden teketória nélkül felfalják ott a hol tehetik, a hol pedig maguktól nem tudják, ott — miként a jelen példa is — mutatja, segítenek nekik a különböző czimen és szervezetben figuráló és fungáló hatóságok. Így míg a gyáripár vállalatok érdekében a kormány által nyújtott támogatások milliókra tehetők, addig a kisipar emelésére fordított összegek csak nagytóval volnának felismerhetők: és itt és most, a midőn a város árnyéka és oltalmában biztos védelmet találtak volna a mi szegény bérkocsis polgártársaink, előlép az ugynevezett közigazgatási bizottság, egy pár érdemesült politikussal körített hivatalnok testület és kiszolgáltatja az egész bérkocsi ipart a jelentkező legelső idegen automobil vállalkozónak.

De hát hiszen ezt az „Aradi Közlöny“ tegnapi cikke találó érvek és hasonlatok kíséretében méltatta, s e soraimnak inkább csak az a céljuk, hogy a bérkocsisok esetének alkalmából odavilágítsak a mi híres municzipális szabadságunkra, melyet némely oldalról már is sokallanak, és melyet valószínűleg épen ezen okból még jobban megfogják reformálni, mint a hogyan azt annak idején a most is dicséretesen szerepelt közigaz-

gatási bizottság megalkotása alkalmával tették.

Hát ugyan miben áll már most is a városok autonómiája? Először is abban, hogy külön községi adót vetnek ki és ebből fedeznek egy jó csomó olyan kiadást, mely tulajdonképen a kormányt terhelné, u. m. a rendőrségi, adókezelési előnyomozási, iskoláztatási és több más költségeket. Ennek ellenében mind szűkebbre szorul a törvényhatósági bizottság által képviselt közönségnek hatásköre. — Egy csomó városi tisztviselő választási joga el lett véve lassanként a közgyűléstől, de a fizetésük meghagyatott a városi kasszának; egy csomó fontos ügy ellátása szintén kivétellett a törvényhatósági bizottság jogköréből és egy új szervezetre, az ismételt földicsért közigazgatási bizottságra lett ruházva, például olyan, melytől a polgárság egy egész osztályának sorsa függ. Azonkívül a közgyűlés szavazó tagjaiva tették, a tisztviselők nagyobb részét, úgy, hogy a tanács javaslata csak ott és akkor nem megyen keresztül, mikor maga sem törődik vele. Végül pedig a közgyűlés előkészítő szerveinek, a bizottságnak működése úgy van szabályozva, hogy képtelenek az önálló és kezdeményező munkára s úgy ők, mint az egész törvényhatósági bizottság intézménye inkább az adminisztratív közegek felelősségének, semmint hatásának megosztására látszanak hivatva lenni. Ha pedig mégis ezeken a kezes retortákon oly valami szűrődne által, a mi zavarja a feladottság vizeit, ott van a belügyminiszteri referens, a ki változtathat rajta, mert nincs a municzipális életnek egyetlen olyan határozata, melyet ama hatalmas urnak jogában nem állna — feloldani.

Ilyen a mi talmi szabadságunk; most már csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy a kiltásba helyezett közigazgatási reform korszakot alkotandó nagy művében ezt a csillogó pakfon ékszert jobban megfogják-e aranyozni, vagy végképen beledobják a cenzalizációnak mindent egybeolvasztó kohójába? Egy polgár.

TÁVIRATOK.

A fokföld veszedelme.

Fokváros, január 10. A burok az egész tartományban mindenfelé váratlanul feltűnnek. A veszedelem elérte tetőpontját. A környékbeli angolok megrettenve menekülnek a Fokvárosba.

Fokváros, január 10. Azt a hirt, hogy a kerékpáros önkéntesek Pickaneerskloofnál harcra keveredtek a burokkal, nem erősítik meg.

London, január 10. Kitchener lord azt jelenti, hogy a burokat Belfast mellett visszaverte. A csatában 21 angol vesztette életét.

A kínai egyezkedés.

Washington, január 10. Megerősítik azt a hirt, hogy Choate londoni amerikai nagykövet és az angol külügyminiszter, ugyancsak a berlini amerikai nagykövet és Richthofen báró külügyminiszter között folyt tanácskozások arra az amerikai javaslatra vonatkoztak, hogy a Kína részéről fizetendő kártérítések és a Kínával való kereskedelmi szerződések revíziója dolgában a tárgyalásokat Pekingből más-hová tegyék át. Valószínűleg beletelik azonban még néhány nap, míg az amerikai képviselők végleges jelentést tehetnek a külügyi hivatalnak arról, hogy a hatalmasságok milyen álláspontot foglalnak el ebben a kérdésben.

Az uj-szent-annai zendülés.

(Főtárgyalás a törvényszék előtt.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Harmadik nap.

Arad, január 10

A főtárgyalás ma már annyira haladt, hogy a tanúk egy részét is ki lehetett hallgatni. Főleg Jesztl József, a volt bíró és Podolák csendőr vallomása volt az érdekes. Ez az utóbbi egész hidegvérrel adta elő, mikép lőtt agyon egy asszonyt, meg egy ember. Az asszonyt, a ki téglával melbe ütötte, éppen a

nek a hónapnak a végén lesz éppen három éve. Istenem, mily rövid volt! A boldogság mindig rövid. Az egész olyan, mintha álom lett volna, tovatűnő édes álom. Néha szinte azt képzelem, hogy most nyílik az ajtó s belép az én drágám. Hát soha sem fogom már látni? Soha, soha?

Előhúzott egy kis medaillont s kinyitotta.

— Nézze, ez az ő hajából van, ez a kis fűrt? Ezt mindig magammal hordom, éjjel, nappal. Ez reá emlékeztet az én drágámra. Akkor vágtam le, mikor ott feküdt már olyan némán, olyan csöndesen, olyan szeliden. Igazán csak olyan volt, mint ha aludt volna. És a ravatala tele volt virággal. Tudja épen nyár volt és a rózsák akkor nyíltak. Nagyon sok szép koszorút kapott a ravatalára. De az enyém legszebb volt, csupa rózsákból és a szalagja harmincz centiméter volt, nehéz fehér moiré.

Nagyon elérzékenyült. Egy perczig elhallgatott s a szemét törülgette.

— Szeretném, ha maga látná a sirkövét. Igen szép nagy obeliszksötétszürke gránitból. Halottak estéjén majd jöjjön ki s nézze meg, milyen szépen lesz kivilágítva. Oh, mit meg nem tennék az én drágámért! De tudja, hiába, a holtakat nem lehet föltámasztani.

Megerősítettem, hogy valóban nem lehet. Sóbajtott s ábrándosan forgatta a szemét.

— Ugy-e rettenetes, hogy mindennek így kell elmúlni: Az utolsó Anna-bálon még annyit táncoltam. Nem akartam elmenni, mert a drágám rosszul volt s mellette akartam maradni; de a doktor azt mondta: Hiányozni fog

a bál királynője, nagyságos asszonyom, vigasztalhatatlanok leszünk. . . Nagyon udvarias ember ez a doktor. És az én drágám is azt mondta: Csak menj. S minthogy már a ruhám is itt volt, rózsaszín crepp ivoir csipkével. . . Gyönyörű ruha volt, olyan, mintha csupa hab lett volna. . . Hát elmentem. Huszártisztek is voltak, — egy fiatal báró, nagyon jó tánczos. De az én édes egyetlenem már nem jöhetett, neki az ágyban kellett maradnia.

— Képzelem, milyen fájdalmas lehetett az kegyednek.

— Hogyne. Persze, éjfél után három órakor már haza is akartam menni. De a huszártisztek könyörögtek: ne még, ne még. Hiszen tudja, hogy jószívű vagyok. Ot órákor mégis haza mentem. Nem, nem maradok semmikép, hisz már a többi nő is elment. Még el akartak kísérni a cigánybandával a lakásomig, de megmondtam, hogy hagyják, szegény drágám nem szereti a nagy zajt.

— Ez igazán szép és gyöngéd volt.

Nem vette észre szavaimban a gunyt s csak tovább kelepelt:

— Ugy-e? Látja, én ilyen vagyok. Az életet is odadtam volna az én drágámért. Nem is teszem le a gyászruhát egy év múlva sem. A fekete szín különben nem rosszul áll nekem, az mondják.

— Sőt kitűnően áll.

Bánatosan mosolygott:

— Ha láthatná az én drágám. . . de mit is akartam mondani magának? . . . Na igen, az Anna-bálról. Sokat táncoltam s roccoco-

módra voltam fészülve. De nem azt akartam mondani. Mikor haza megyek, oh istenem, a szegény drágám olyan állapotban találtam, hogy egészen elrémültem. „Látod, látod: — mondtam neki, — nem kellene cseléd nélkül járnunk, mikor te ilyen beteges vagy.“ Nem szólt szegény drágám egy szót sem, csak nehezen, fuldokolva lélegzett. Csöngetek a szobaleánynak. Kérem, hát képzelje, bele telt felóra, míg a csöngetésre bejött. Szörnyű lelkiismeretlen a fürdő szolgálószemélyzete. S én az alatt magam a nagy beteggel. Le sem vethettem a bál ruhámat Rettenetes volt.

Megigazgatta nyakán a fodrokat s bánatosan folytatta:

— Az orvos is oly sokáig késett. Az orvosok mind szivtelenek. Persze, nem tetszik nekik fölkelni reggel félhatkor. Félhétre is volt már, mikor megjött Istenem, addig meg is halhat az én drágám, A végrendelet miatt nem kellett ugyan félnem, azt már megírta otthon az édes egyetlenem. Tudja, hogy mindenét rám hagyta? Kire is hagyhatta volna? Igaz-e drágám, kire hagyhattad volna? Ki szeretett téged úgy? De mégis borzasztó így együtt lenni egy haldoklóval.

— Valóban. De remélem, nem tartott sokáig.

— Egész estig. Oh igen, egész késő estig. S nekem gyöngé szívem van, nem nézhettem szegény drágámnak a szenvedését. A doktor is mondta: „Pihenjen, nagyságos asszonyom.“ Nagy szükségem volt rá. Egy fürdőszolgát állítottunk szegény drágámnak az ágya mellé. „Itt leszek nem messze, a másik szobában,

szívén találta a golyó. Osszeesett és meghalt.

Érdemes volt a két *Zorád* és *Mayer* községi rendőr vallomása is. *Oszter* György engedelmet kért az elöktől, hogy a tanukhoz kérdéseket intézhessen. Megkapta. *Oszter* minden áron azt akarta kérdéseivel bebizonyítani, hogy mikor a bíró-jelölés megtörtént, szavazást kértek, sőt ezt írásban is benyújtották. Az írás ő szerinte ifj. *Zorád* János szerkesztette meg. Ott feküdt a kérdéses ív papír az elnök asztalán, csak hogy kiderült, hogy az nem *Zorád* írta és hogy nem a jelölés után, hanem már a bíróválasztás eredményének kihirdetése után nyújtották be *Oszter*-t a főszolgabírónak, akkor pedig már szavazni nem lehetett:

Részletes tudósításunk alább következik.

A vádlottak kihallgatása.

A mai tárgyalás a vádlottak folytatólagos kihallgatásával kezdődött.

Heuberger Milyályné azt vallja, hogy előzőleg mit sem tudott a zendülés terveiről, nem is volt ott, mikor a községházát megostromolták. Tagad mindent.

Eberwein Józsefné sem ismeri el bűnösségét. *Oszter* Sebestyénnél a bíróválasztás után jelen volt, de hogy ott mit tárgyaltak, nem tudja, nem hallotta. A zendülés alkalmával otthon tartózkodott, nem volt a templomban sem a községháza előtt sem. *Adelmanné* és *Reinhardt*né épp az ellenkezőjét bizonyították ennek, de *Eberwein*né megmarad vallomása mellett s kezeit összetéve arra kéri az elnököt, hogy neki higgyen és ne a másik két asszonynak.

Bleicziffer Antalné tagad. A lövések alatt a folyosón volt, de a zendülésben nem vett részt.

Mayer Keresztélyné szintén tagad.

Göpfruh Jánosné azt vallja, hogy a zendülés alatt otthon tartózkodott. A zendülésre nem hívta senki, a templomban sem volt, szóval nem látott semmit.

Müller János ártatlanságát hangoztatja. A községháza előtti téren tartózkodott a zendülés alatt, de abban nem vett részt.

Ville Jakabné nem ismer be semmit a vádból. A templomban ott volt ugyan, de mikor a lövések történtek, már akkor otthon volt; hazament még a zendülés kezdete előtt.

Bleicziffer Andrásné, a ki nagy betegen jött be, a bűnösségét tagadja. Azt állítja, hogy egyáltalán nem vett részt semmiben.

édes, — mondtam a férjemnek. Nem szólt, csak reám emelte a szemét, mintha azt akarta volna mondani: „Köszönöm édes.” Olyan hálisan nézett rám, hogy én azt magának ki nem mondhatom. Tudja, hiszen nem állítom, hogy néha nem fordult elő köztük holmi kis összeszólalkozás. A drágám féltett engem. De az csak olyan szerelmesek villongása volt. Még jóformán be sem borult, már kiderült.

Olyan meggyőzően beszélt, hogy láttam, maga is hiszi már, a mit beszél s mennél többször elmondja, annál jobban hiszi. Ures fejcskéje megtelt evvel a regénnyel, a mit lassankint összealkotott. A mélabus özvegy szerepe nagyon tetszetős volt neki s egészen beleilleszkedett.

— Látogasson meg gyakrabban, — szólt kezét nyújtva, mikor elváltunk, — oly jól esik, ha az én drágámról beszélhetek valakivel, a ki ismerte őt, a ki tudja, milyen kedves volt nekem s milyen felejtethetlen.

Aztán eszébe jutott valami:

— Igaz, várjon csak, a ravataláról fotográfiákat csináltattam. Maga jó barátja volt, hát magának is adok egyet.

Kihozott a másik szobából egy képet:

— Ugy-e, szép? Csupa virág, egész virág-erdő. Ugy állítottam, hogy a koporsóból ne lehessen látni semmit, csak az égő gyertyák látszanak meg a virágok. Ugy-e nagyon csinos így? Olyan költői gondolat, ugy-e

Még egyszer megszorította a kezemet:

— Gondoljon néha maga is az én drágámra, az én egyetlenemre s látogasson meg engem.

Tenczler Jánosné erősködik, hogy a zendülés alatt közel sem járt a községházához, nem hogy az ablakok beverésében részt vett volna.

Baumann József azt mondja, hogy mikor ő a községházára ért, akkor már be voltak verve az ablakok, az udvar is tele volt néppel. A zendülésben egyáltalán nincs része.

Heuberger Antal hallományból tudja, hogy az asszonyok meg akarták szegyeníteni a bírót, de ő erre senkit sem biztatott fel. Nagy bőbeszédűséggel védekezik az izgatás vádjá ellen.

Schauer János nem akar semmiről tudni a felől, a mivel vádolják.

Végül *Szűsz* Antal és *Scherer* József vádlottakat hallgatták ki, a kik a főtárgyalás első napján nem voltak idebenn. Mindketten tagadnak.

Ezzel az összes vádlottakat kihallgatása befejeződött. Elnök öt perczre felfüggesztette a tárgyalást.

A volt bíró, mint tanu.

Következtek a tanukihallgatások. Mára be voltak idézve *Jesztli* József, *Zorád* Ferencz, ifj. *Zorád* János és *Mayer* községi rendőr.

Jesztli József, Uj-Szent-Anna község volt bíráját hallgatták ki legelsőbben. 64 éves, róm. kath. könyv- és papirkereskedő, uj-szent-annai lakos, a bűncselekmény által kárt nem szenvedett.

Körülményesen elmondotta az emlékezetes bíróválasztás lefolyását úgy, mint az lapunkban annak idején meg volt írva.

Elnök: Hallotta ön, hogy a jelölések megtörténte után kiabáltak volna, „*abstimmen*.”

Tanu: Nem, éppen ellenkezőleg, daczára annak, hogy a főszolgabíró ur megkérdezte a bizottsági tagokat, akarnak-e szavazni.

— Mondja meg, mi volt tulajdonképeni oka a zendülésnek?

— A legelő felosztás kérdése, a mely miatt fent jártak a pénzügyminiszternél is. E miatt vált két pártra a lakosság. En a legelőkérdésbe egyáltalán nem avatkoztam bele.

— A kis-moróczy pusztát egyes lakosok vették meg, vagy egy birtokos?

— Többen vették meg, a község állott értük jót s mikor a részeket lefizették, a pénzt beszállították Aradra a kincstárhoz.

— Felosztás előtt közös volt a legelő, nem fizettek érte semmit?

— Nem mondhatom biztosan, mert akkoriban nem voltam bíró s a község ügyeivel egyáltalán nem törődtem.

— A kártérítési összegeket azoktól, kiknek a legelőért fizetni kellett volna, ön hajtatta be?

— Igen olykor végrehajtás utján, a főbíró ur rendelete szerint, de soha sem szigoruan, mert ha tőlem függött volna, nem jött volna a községbe soha egyetlen végrehajtó sem.

— Hogy alakult meg a *Bauern Verein* Uj-Szent-Annán?

— Nem tudom, én nem voltam annak tagja.

— A vizsgálat adatai szerint az iskolaszék és tanítók közötti zűrtőlődés is egyik oka lett volna a zendülésnek. Mit tud erről?

— Keveset. Annyi bizonyos, hogy a régi iskolaszéket feloszlatták.

— Állítólag a *Bauern Verein* feloszlata is szította az elégtelenedést. Hogy történt ez a feloszlata?

— Nem tudom, már nem emlékszem rá.

Jesztli most a zendülés lefolyását mondotta el. Reggel 7 órakor ment az nap a községházára. Az öcsöce figyelmeztette az utcán, hogy vigyázzon, mert megakarják ostromolni az épületet. Nem hitte el, nem tette fel a néptől, hogy erre képes legyen. Ő az íróasztalnál dolgozott, nem is figyelt rá, mi történt odakint

egész addig, míg a csendőrök fegyverbe nem léptek. Mig mindennek vége nem volt, nem mozdult ki a bírói szobából egész estig.

Elnök: Mikor a csendőrök kiszaladtak a folyosóra, akkor dobálták meg a községházát?

— Akkor is, meg azután is.

— Ki volt a tanácssteremben az ostrom alatt?

— Én egyedül, a többiek mind elmentek. A folyosóra csak akkor mentem ki, mikor valaki létrát támasztott az ablakhoz, hogy bemászon.

— Hány lövés történt?

— Azt nem tudom.

— A csendőrök figyelmeztették előzőleg a népet, hogy oszlojanak szét?

— Az első szavuk is az volt: Vissza, vissza! De nem fogadtak szót nekik.

— Előzőleg nem volt tudomása önnek arról, hogy valami készül?

— Nem vettem észre semmit, a mi gyanura adott volna okot.

— Hogy ki volt a kezdeményező, ki toborozta össze az asszonyokat, ki adta nekik a zendülés eszméjét, nem tudja?

— Nem.

Domokos alügyész: Azt sem halotta, mi volt a célja a zendülésnek?

— Nem.

— Kiabálást sem hallott?

— Nem.

Barabás Béla dr. védő: Mit tud arról a pártoskodásról, a mi a *Bauer Verein* s egyéb vagyonos uj-szent-annai polgárok közt volt?

— Mindig két párt volt a községben, a mely ellenségeskedésben élt. Én, a mi engem illet, inkább a szegényebbeket pártoltam.

— Igaz, hogy a *Verein*-ban inkább szegény emberek voltak?

— Lehet, én nem tudom.

— Mi igaz abból, hogy ön azt az utasítást adta ki a végrehajtónak, hogy ne a jószágokat, de a legszükségesebb házi dolgokat foglalják le, hogy a népet ezzel is megtörje?

— Ez egyáltalán nem igaz. Ellenkezőleg, sokszor én magam adtam vissza a községházán a lefoglalt ágy- és ruhaneműeket.

— Nem hallott arról, hogy önt fenyegették volna?

— Nem hallottam.

Oszter és Jesztl.

Oszter György akar kérdéseket intézni *Jesztli*-hez. Elnök megengedi, de figyelmezteti, hogy olyanokat kérdezzen csak, a mi a tárgyra tartozik, zűrtőlődést meg nem enged.

Oszter a legelő-felosztás felől kezdősködött, azzal vádolva a bírót, hogy nem akart nekik kiadni semmiféle bírói, vagy hatósági végzést, a mi őket tájékoztatta volna.

Jesztli: Erről szó sem volt.

Barabás védő a tanu megesketésének felfüggesztését kéri, tekintettel a későbbi tanukihallgatásokra.

A törvényszék elrendelte az eskü nyomban való letételét, a mi meg is történt.

Zorád Ferencz.

Következett a második tanu *Zorád* Ferencz, uj-szent-annai községi jegyző, 54 éves, világi születésű. A vádlottakkal rokonságban, vagy ellenségeskedésben nincs, a bűncselekmény által semmi kárt nem szenvedett.

A zendülésre vonatkozólag sokat nem tud, sem az előzményekről. Elnök felhívására a bíróválasztás lefolyását elmondotta részletesen. *Schöller* kandidálását írásban kérték, az írást fia, János készítette el az ő felkérésére.

Elnök: A jelölés után kérték szavazást?

— Arról szó sem volt. Csak azt kérték, hogy a főbíró *Schöllert* is jelölje.

— Nem adtak be egy másik ívet is, melyben szavazást kértek?

— Határozottan mondhatom, hogy nem, mert annak keresztül kellett volna a kezemen menni.

— Mikor a választás megtörtént, fenyegetőztek egyesek a község házában, vagy a folyosón?

— Erről nem hallottam semmit.

— Miért akarták Schöllert jelöltetni?

— Valószínűleg szimpátiából azok az emberek, kik az ő pártján vannak.

— Mit gondol, mi volt a zendülés tulajdonképeni oka? Ez, vagy más?

— Szerintem a legelő-felosztás, a mely kétfelé választotta a lakosságot.

Miből merítette a szegényebb nép azt a véleményt, hogy ha Jesztl lesz tovább is bíró, nem osztják fel a legelőt?

— Nehány vezető-ember terjesztette köztük ezt a hirt.

A zendülésről egész addig nem tudott semmit, míg a lövések történtek. Ő éppen akkor öltözködött. Mikor kiment, akkor már agyon voltak löve az áldozatok. Hogy a térségen sok ember volt, az nem kellett gyanút, mert az nap nagy hetivásár volt s ekkor nagy sokadalom szokott ott lenni.

Elnök: Mondta valaki előzőleg önnek, hogy ha Schöllert nem kandidálják, úgy baj lesz?

— Csak azt mondták, hogy igyekezzünk őt kandidálni, de nem fenyegetőztek.

Barabás védő: Az „abstimmen“-szót nem kiabálták a bírójelölés után?

— Nem, nem hallottam.

— Írásban nem kérték a szavazást?

— Kérték, de elkésve, mikor már a választás be volt fejezve.

— Mikor a főbíró a választás eredményét kihirdette, elégtelenkedett a nép?

— Azt hallottam, hogy kiabáltak és Schöllert nevét hangoztatták. Nagyobb elégtelenséget nem vettem észre, mert nem mentem ki a község házából közvetlenül a választás után.

A vitás írás.

Oszter György azt kérde a jegyzőtől, mondja meg, hogy a kandidálás után, vagy az előtt volt-e ő (Oszter) kint, lecsendesíteni a népet?

Zorád: Annyi bizonyos, hogy nagy zaj volt, de hogy ön mikor ment ki, nem tudom.

Elnök felmutatja Oszternek azt az ívet, melylyel állítólag szavazást kértek volna. Oszter ismételtelen mondja, hogy Zorád János írta azt is.

Zorád (megnézi az okmányt). Ezt az én fiam soha sem írta.

Oszter: Én meg megmerek rá esküdni.

Zorád eladja, hogy a szavazást kérő ívet akkor adta be Oszter, mikor a választás már megtörtént, e miatt a papirost a főbíró félretolta.

Oszter a mellett erősködik, hogy ezt az ívet a másikkal — melyben a kandidálást kérték — egyszerre, egyidőben nyújtották át.

Zorád megmarad a mellett, hogy csak egy írást adtak be, a Schöllert jelöltetésére vonatkozózt. Ezt egész határozottan mondhatja.

Tanu letette vallomására az esküt.

II. Zorád János.

Ifj. **Zorád János** 35 éves, világozi születésű, róm. kath., galsai körjegyző. Ellenséges vagy rokoni viszonyban a vádlottakkal nincs, a bűncselekmény által kárt nem szenvedett.

A tisztujtásra és az elégtelenségre vonatkozólag úgy vallott, mint a két előbbi tanu. A jelöltetés után bent a teremben Jesztl nevét hangoztatták, kint a folyosón is, csak nagyon kevesen Schöllert. Oszter egy ívet nyújtott át, de elkésve, akkor már a választás megtörtént.

Elnök: A főbíró mondta a népnek, hogy szavazni lehet a jelöltekre?

— Igen, mondotta, sőt kiment a folyosóra is ezt kihirdetni.

— És kérték szavazást?

— Kérték, de akkor, mikor a főbíró már az eredményt kihirdette. Akkor adták át neki a szavazást kérő ívet.

Elnök felmutatja tanunak azt az ívet, melyben Schöllert jelöltetését kérték. Hogy másik ívet is nyújtottak volna ugyanakkor be, azt tanu nem látta, tudtával ez nem is történt. A másik ívet, melyben a szavazást kérték, nem ő írta, erre határozottan emlékszik.

Oszter újból azt állítja, hogy ezt a másik ívet is Zorád János írta, a választás napján, kora reggel, az ő felkérésére.

Zorád kijelenti, hogy nem irt, csak egy ívet: Schöllert jelöltetése érdekében. A kérdéses írás nem az ő kezétől eredt.

Tanu az ostrom alatt a község háza emeletén tartózkodott. Mikor a lövést hallotta, lement a folyosóra. A csendőrök figyelmeztették a népet többször is, hogy távozzanak, mert kénytelenek lesznek fegyvert használni. Hogy egy asszony a csendőr szuronyát megfogta, azt látta. Erre történt az újabb lövés, mely után visszament az emeletre. A vádlottak közül senkit sem ismer fel, hogy a folyosón, vagy az udvaron jelen lett volna; arcokra egyáltalán nem emlékszik.

Zorád is, **Oszter** is megmaradnak vallomásuk mellett a szavazást kérő ív kiállítását, illetőleg.

Ezzel a vallomás befejeződött. **Barabás** védő a tanu megesketését ellenzi, mert a vizsgálat alatt és ma tett vallomása közt eltéréseket lát. A törvényszék a tanu esketését elrendelte.

Déli egy órakor elnök a tárgyalás folytatását d. u. 3 órára tűzte ki.

A községi rendőr.

Délután **Mayer** József uj-szent-annai községi rendőr tanuvallomására került a sor.

A két év előtt történt eseményekre már nem igen emlékszik vissza. Mikor a csendőrök lőttek, a folyosón állt, ő is segített visszanyomni és lecsendesíteni a zendülőket. Vallomása szerint **Heuberger** Antal és mások azzal a szándékkal jöttek oda, hogy Jesztl bíró agyonütik. Folyton azt kiabálták: Üssétek agyon! Fenyegették a főszolgabíró és a jegyzőt is. Azt is hallotta, mikor az asszonyok azt kiabálták: Ott jönnek a csendőrök, vegyétek el tőlük a szuronyt!

Elnök: Ki fogta meg a csendőr szuronyát?

— Ugy emlékszem rá, **Szeiler** Antalné.

Elmondja aztán, hogy **Bleicziffer** Antalné és **Bleicziffer** Andrásné közvetlenül mellette álltak s a csendőröket folyton szidalmazták. A tanu fegyverét nem használta. A folyosó végéről szintén be akartak törni a tanácssterembe, erről az oldalról **Eberwein** Józsefet látta a tömeg élén. Hogy a csendőrök közül egyik-másik megsérült-e, nem tudja. Hat lövés történt, három csendőr lőtt két izben. Előzőleg a tömeget szétesztésre többször figyelmeztették.

Szembesítések.

Heuberger Antal tagadja, hogy azt mondta volna, amit fölöle a rendőr állit.

Szeiler Antalné sehogysen akarja bevallani, hogy a szuronyt ő fogta meg. Arra sem akar visszaemlékezni, hogy a csendőrök, vagy a rendőr, szétesztésre figyelmeztették volna a népet.

Bleicziffer Antalné azt mondja, nem is látta a csendőröket.

Eberwein József beismeri, hogy a hátsó ajtónál állt, de mikor a rendőr rászólt, hogy vissza, ő vissza is ment. Az még az ostrom előtt történt. A kezeivel pedig egyáltalán nem hadonázott, mint azt a rendőr állítja.

Bleicziffer Andrásné kész megesküdni rá, hogy ő nem volt a folyosón. Újból az ártatlanságát hangoztatja.

Végül a rendőr vallomására esküt tett.

A ki két embert agyonlőtt.

Podolák Pál csendőrvezető volt a következő tanu. A bűncselekmény alatt mellén és karján téglá-ütéstől súlyos sérülést szenvedett. A simándi őrsről rendeltetett át az uj-szent-annai választáshoz segítségnek.

A választás alatt a község háza folyosóján tartózkodott, hogy a népet, ha zajongana, lecsendesítse. Sokat lármáztak, de hogy mit beszélhettek, nem értette, mert nem tud németül.

Majd a zendülés lefolyását mondotta el. Míg a végső szükség nem követelte, nem használták fegyverüket, de mikor a tömeg megérkezett, kénytelenek voltak a szuronyt használni, mert valaki ezt kiáltotta:

— Hurrá! Üssük a zsandárokat!

Elnök: A folyosón volt bent férfi is?

— Nem, csupa asszony volt, akiknek azt mondták, hogy ne féljenek a csendőröktől, mert azok asszonyokra úgy sem lőnek.

— Figyelmeztették önök a tömeget lecsendesítésre, szétesztésre.

— Több izben, de hasztalanul. Akkor elkezdtek téglát dobálni. Ugy hullott ránk a téglá, mint a záporosó. Engem egygyel mellbe ütöttek, aztán lőttünk.

— Ön is lőtt?

— Igen, lőttünk mindhárman.

— Kit vett ön célba?

— Azt az asszonyt, aki téglával megütött. A szívét löttem keresztül. Mikor másodszor célloztunk, akkor téglával a karomra ütöttek, úgy, hogy az elszibbadt. A második lövésre egy férfit löttem agyon.

— Felismeri azt az asszonyt, aki Molnár csendőrtől a szuronyt elvette?

— Most már nem tudok visszaemlékezni az arczára.

— Ki vezényelte a tüzet?

— Molnár csendőr.

A védő és az ügyész intéztek még néhány kérdést a tanuhoz, aki vallomására letette az esküt.

Elnök a tárgyalás folytatását holnap reggel 9 órára tűzte ki.

MULATSÁGOK.

Farsangi naptár:

Január 12. A pankotai kereskedők táncvizsgálma (Fehér Kereszt.) — Az aradi mérnök- és építész-egylet társasestélye (Millennium külön terem.) — A Koronell-féle tánciskola kereskedő-kolójának táncvizsgálma (Fehér Kereszt.) — A fillér-asztaltársaság házi estélye (Szabó Pista vendéglő.)

Január 19. Az aradi mérnök- és építész-egylet estélye (Központi szálló.)

Február 2. Tanítók balja (Polgári iskola.) — Az aradi hivatalozgák balja (Szinházi sörccarnok.)

Február 9. Az aradi iparosok táncestélye (Fehér Kereszt.)

(=) Az Oratorium-egylet estélye. Az aradi Oratorium-egylet január 12-én a polgári fiúiskola nagytermében zártkörű pikniket rendez, melyet hangverseny előz meg.

Lukács Béla temetése.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 10.

Lukács Béla ravatalánál, mely a kereskedelmi minisztérium tanácstermében volt felállítva, ma délelőtt fél 10 órakor megjelentek az elhunyt neje és gyermekei. A volt miniszter családját **Hegedüs** Sándor miniszter személyesen fogadta és az özvegyet karonfogva vezette férje ravatalához, ellenben a gyermekeket, a kiken a meghatottság rendkívül erőt vett, nem engedte be a koporsóhoz.

A szegény asszony, a ki a nagy megindultságtól csak nehezen tudott lábán megállani, zokogva roskadt férje koporsójára és

csak hosszabb idő múltán tért annyira magához, hogy Hegedüs miniszternek megköszönje iránta tanúsított jóindulatát és némes részvétét, a családot ért nagy szerenésatlenség felett. Ezzel gyermekeivel eltávozott.

(Temetés előtt.)

A közönség egész délelőtt nagy tömegben arándokolt Lukács Béla ravatalához.

A miniszterium palotájának bejáratait, a lépcsőcsarnokot és első emeleti termet fekete drapéria fődte. A falak komorságát az elhunytak színes czimerei mérsekelték. A nagy teremben délszaki növények és karos gyertyatartók közt emelkedett a ravatal. Felülről ezüst diszítésű menyezet borult rája. A ravatalon feküdt az antik barna koporsó és benne az elhunyt Lukács Béla. Az üvegfüdélén át látható volt viaszhalvány, nyugodt arca. A koporsón egyetlen, fehér kamáliából font koszoru volt fehér selyem szalagján a felirással: „Fatime, Simon, Paula, Salom.” Az özvegy és három gyermeke. A koporsó lábánál két biborvankosson feküdtek a megboldogult fényes érdemrendjei.

Reggel óta két apácza imádkozott a koporsó előtt, míg az Entreprise diszruhás emberei két oldalt őrséget állottak. A ravatal alsó részén két pompás koszoru volt, a Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter és a Lukács László pénzügyminiszter koszoruja. Ezek mellé sorakoztak a képviselőház, az országos szabadelvűpárt, a párisi magyar kormánybiztoság, a párisi magyar kiállítók, Zalatna és Szamosújvár városok koszorui. A többi koszorut a ravatalos terem falaihoz támasztották. Déli tizenkét óráig éppen száz koszoru érkezett a ravatalra.

A minisztériumban ma délelőtt egymást érték a résztvevő előkelőségek, továbbá a küldöttségek. A földmivelésügyi minisztérium küldöttségét Nemeskéri Kiss Pál államtitkár, a kassa-oderbergi vasut tisztikarát ruttkai Ráth Péter m. kir. udv. tanácsos, vezérigazgató vezette. Ott volt egy főhivatalnok vezetésével a déli vasut, a Duna-gőzhajóstársulat és a magyar folyamhajózási társulat küldöttsége. A Hollán Sándor dr. miniszteri titkárnál kitett iven pedig több száz notabilitás fejezte ki részvétét.

(A temetés.)

Déli egy órakor elzárták a halottas termet s megtették az előkészületeket a temetésre, a mely óriási közönség jelenlétében, 3 órakor folyt le.

Kévéssel a kitűzött idő előtt jelent meg a család, körülötte a beteg honvédelmi miniszter kivételével a kormány teljes számban, az államtitkárok és miniszteri tisztviselők, Csáky Albin gróf, főrendiházi elnök, Wekerle Sándor, Szilágyi Dezső, Széchenyi gróf koronaőr, Apponyi Lajos gróf magyar udvarnagy, számos belső titkos tanácsos, tábornok, főrend, a papság és országgyűlési képviselők. A gyülekezést sorában sok küldöttség volt, a kereskedelemügyi minisztérium tisztviselői teljes számban stb.

A temetési szertartáson, melyet Komlóssy Ferencz esztergomi kanonok, orsz. képviselő végzett, tíz budai kapuczinus szerzetes segédkezett. Fél négykor hozták le a koporsót, s a halottas kocsira helyezték. Mellette száz államvasuti és száz posta-távírdatiszt állott sorfalat, ezenfelül 80 fáklyás miniszteri és képviselőházi szolgálta. A menetet lovas rendőrök nyitották meg. Utánuk haladtak az államvasuti, postai és gőzhajózási alkalmazottak, egyesületek zászlóikkal. A koszorukat három külön kocsival vitte. A ravatalról a kocsig az özvegyet Lukács László pénzügyminiszter vezette karján.

Négy órakor indult meg a menet a minisz-

teriumból a közönség óriási sorfala közt. Öt óra után érkezett a menet a kerepesi úti temetőbe, hol Komlóssy kanonok ismételtén beszélt a halottat. Az énekkar megható dala közben a koporsót leeresztették a sirba.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: Kis a l a m u s z i, operette. (Páros bérlet.)
Szombat: Kis a l a m u s z i, operette. (Páratlan bérlet)

* Székely Irén szerződése. Somogyi Károly nagyvárad szinigazgató a következő nyilatkozatot teszi közzé: Egy-két lapban nemrég kalandos hír jelent meg Székely Irén szerződéséről. Arról szolt a naivnak ugyancsak naiv hirecske, hogy a Szigligeti-színház igazgatója szerződött bár a művésznőt, de a 800 forint havi gázsinak a felét Bölöny József ur, a Kolozsvári Nemzeti Színház intendánsa fizeti és pedig boszujában Budapestben megjelenő Magyar Színpad című művészeti lapban ért nyomdafestéket, a honnan föltehető, hogy más ujság is átveszi. Ezért szükségét látom kijelenteni, hogy Székely Irén szerződésének dolgába Bölöny József intendáns ur a legtávolabbról sem folyt be, s hogy a művésznő szerződésében kikötött tiszteletdíjat egyedül én fizetem, amint az egészen természetes, amint az másként nem is lehet.

Hogy gazdagodnak Budapesten?

(A rendőri aktákból.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 10.

Haidinger Károly gazdag ember, háztulajdonos, közbecsülésben álló budapesti polgár, egy veterán egyesület diszelnöke, a koronás bankban igazgatósági tag s a mióta bűnügyi esküdtésükünk van, élet és halál ura, mert hiszen ő is esküdt lett a Józsefvárosban.

Mindezt a sok becsülést, tisztességet, vagyont, tekintélyt ócskavasból, fa- és szénkereskedéséből szerezte. Tisztességes foglalkozás ez mind és ne váljék szégyenére. Mellesleg megjegyezve, az ócskavasat már feladta, sok idejét vette igénybe, aztán nincs szüksége reá. A fás pinczében pedig csak a számadásokat és megrendeléseket eszközli, a többit: a munkát, hidegben és melegben, kora reggeltől késő estig elvégzi a leánya. Az egyetlen leánya, mert a felesége régen pihen ott, a hol már nem fáj semmi.

Haidinger a délelőttöt az egyleteiben, a délutánját a kávéházban tölti, a hol törzsvendég, a hol a főasztal őt illeti meg, a hol délutáni egy órakor forró fekete és felterített kártyaasztal várja, mert Haidinger szenvedélyes alsós partner. Előkelően veszít és ha nyer, pinczérnek, főpinczérnek dupla borralaló járja. Különbön egyszerűen él és egyszerűen ruházódik, a gazdagságával nem hivalkodik.

Oh nem! Ő mintapolgár. Hiszen megélhetne a házbérből és a takarékpénztári kamataiból, de a munka nem szégyen és ő polgártársai javára és érdekében kész haláláig — feláldozni magát.

Csak a leányát sajnálja mindenki. Miért, hogy annyit kell fáradnia, dolgoznia neki és miért, hogy oly buskomor ez a szegény megszenesedett leány? Hiszen a vagyon mégis csak ő reá marad s az övé lesz minden, de minden, hiszen se a házat, se a takarékpénztári könyvet nem viheti a sirba senki.

Haidinger ur a kuncsaftjaihoz is el szokott járni, különösen a hónap elején. Nem mintha a pénzt féltené, hanem mert ilyenkor pénzők van az embereknek és szívesen beiratkoznak az egyleteibe. Hiszen ez a Haidinger olyan becsületes ember.

— Tetszik tudni, nekem a legnagyobb örömm, ha embertársaim gyarapodását látom. Mert én becsületes ember vagyok — s ilyenkor nagyot üt a mellére. — Élni és élni hagyni, ez a jelszavam. Tessék beiratkozni a koronabankba. Pompás kis bank. Biztos gazdagodás!

Az egyik kuncsaftja — egy hivatalnok — a minap idézést kapott a rendőrségtől.

— Mi tetszik?

— Uraságod Haidingertől hoztja a fát és szenet?

— Igen.

— Mióta?

— Már két éve mult.

— Haidinger önt megcsalja.

— A Haidinger? Engem? . . . Az lehetetlen! A Haidinger, az a világ legbecsületesebb embere.

— Ugy mondják. Önt mégis megcsalja.

— Hogyan?

— Tetszik tudni, mi bizonyos időközökben fa- és szénrazzitát tartunk. Tegnap épen önhöz vittek Haidingertől 50 kiló fát és 50 kiló szenet. A rendőrtisztviselő épen a lakása előtt állította meg a szeneslegényt és megmérte a fát és szenet, kiderült, hogy a szénból 6 kiló, a fából 5 kiló hiányzott.

— 6 kiló, 5 kiló? Ez lehetséges?

— A két év alatt szép kis összegre rughat a veszteség.

— Ez hallatlan!

— De igaz. Fenntartja a vádat?

— Mar hogyan!

Haidinger ur 100 korona pénzbírságot kapott és 80 korona kártérítésre ítéltetett.

A Józsefvárosban arra kíváncsi most mindenki, hogy veri-e még a mellét Haidinger ur és meddig marad esküdt?

Szeless Adorján szabadlábán.

(Ujabb feljelentések.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 10.

Tóth János dr. budapesti rendőrségi fogalmazó ma kihallgatta Vaniss Károlyt és hosszú jegyzőkönyvet vett fel vele Szeless Adorján szökéséről.

A dolog története az, hogy Rózsák ujabb feljelentésekkel zaklatják a rendőrséget. Feljelentik azokat, akik fantáziájuk szerint Szelessnek szövetséges társai voltak a bécsi Burg légberöpitésének tervében. A többi között feljelentették Vaniss Károly magánhivatalnokot, azt állítva róla, hogy Szelessel már Bécsbe is járt ebben az ügyben.

Vanisst a főkapitányság elővezettette s Tóth János fogalmazó rögtön kihallgatás alá vette. Vaniss nem csak tagadta, hanem megczáfolta a reá vonatkozó feljelentést. Nem volt Bécsben s nem is hívta őt oda Szeless, akivel az az összeköttetése volt, hogy lapjának egy ideig hirdetésekét gyűjtött. Győrbe tervezték egyizbe az utat Szeless lapja érdekében, mert Vanissnak ott nagy ismeretsége van, de ez az ut pénzhiány miatt elmaradt.

Előadta Vaniss továbbá azt is, hogy mit tud Szelessnek Rózsánéval és leányával való szerelmi viszonyáról. Elmondta, hogy Rózsáné anyja, Hadháziné, minő szavakkal beszélt előtte leányának és unokájának Szelessel való viszonyáról.

Vaniss ellenében a további eljárást a rendőrség megszüntette, de részletesen kihallgatta őt arról, hogy mint adott év előtt menedéket Szeless Adorjának. A Hentzi-szobor ellen történt merénylet után ugyanis Szeless Vaniss Károlynak csömöri-ut lakásán rejtőzött.

Vaniss jegyzőkönyvbe mondta ennek részleteit. A csömöri-uti Honti-féle korcsmában egy asztaltársaság körében ismerkedett meg Szelessel, akivel azonban a merénylet előtti este hevesen összeszólalkozott. A merénylet utáni napokban egy este a cseléd azzal az üzenettel hívta haza Vanisst a vendéglőből, hogy megérkezett az unokafivére. Hazasietett s ott találja a fájós lábát borogató Szeless. Összeördülések következtében igen meg volt lepelve a látogatás által, de tekintettel Szeless láb fájdalmára, megengedte, hogy Szeless reggel 5 óráig nála maradjon. Az ébresztő órát Szeless azonban észrevétlenül 8-ra igazította, úgy, hogy amire felébrednek, Szeless már nem távozható, mert a házban és az utcán is sok ember járt-kelt s mindenütt olvasták a Szeless elfogójának jutalmul kitűzött ezer forintról szóló főkapitánysági hirdetést. Szeless tehát ott maradt nála több napig. Szakálát, bajuszát leborotváltatta s haját vörösre festette s amikor így átformálva nem volt felismerhető, kocsin Budaörsig kísérte őt, s ott jegyet váltott neki Győrig.

Vaniss a rendőrségtől a kir. ügyészséghez ment, hogy feljelentse Rózsánét hamis vádaskodásért.

Nuber Ferencz vendéglőst is a főkapitányságra idézték ugyancsak Rózsáné feljelentésére, aki azt állította róla, hogy ösmeri Szelessnek bécsi bűntársát, s ő is volt Bécsben Szelessel. Nuber arról a bécsi emberről semmit sem tud. Szelessel nem Bécsben járt Burgot robbantani, hanem Kecskeméten bort vásárolni. Nuber is előadta, hogy mit tud Rózsáné és leányának Szelessel folytatott szerelmi viszonyáról.

Szeless letartóztatásának kérdésében a budapesti törvényszék vádtanácsa ma délben határozott Czárán István táblabíró elnöklete alatt. A vádtanács elrendelte Szeless Adorján szabadlábra helyezését azzal az indokolással, hogy a feljelentők vádja nem érdemel hitelt, mert a vádlók egyuttal tanúk is. A büntett eddig nincs bebizonyítva, Szelessnek rendes foglalkozása és állandó lakása van. A büntetés egyébként sem lehet oly nagy, hogy a letartóztatás szükségességét igazolja.

Betörő ulánus főhadnagy.

(Elfogatás a menyasszony mellett.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, január 10.

A mult hetekben megirtuk, hogy Székesfehérvárott a Ferencz József lovassági laktanyában, hol most egy ulánus-ezred állomásozik, a gazdasági irodába az éj folyamán betörték s kifeszítve a Wertheimszekerényt, abból huszezer korona értékű készpénzt és értékpapírost elraboltak. A betörést másnap reggel vette észre az a katona, ki az irodában takarítani szokott. Rögtön jelentést tettek az ezredesnek, megindult a szigorú vizsgálat, de a legszorgosabb nyomozás dacára sem tudtak rájönni, ki volt a tolvaj.

A vizsgálatból ma, mint lapunknak Székesfehérvárról táviratozzák, szomorú szenzáció derült ki. Kétségtelenül be van bizonyítva, hogy a betöréses lopást az ezred egyik főhadnagya követte el. S ezzel egy szép tiszti kariér ismét befejeződött.

Dióssy Viktornak hívják az ulánus főhadnagyot, ki csak tavaly novemberben lépett elő. Szerény fizetése dacára nagy lábon élt szeretett költségekre, jókat mulatni, ez okozta vesztét. Adósságokba keveredett, a hitelezők torkára

tették a kést s hogy nyomasztó anyagi viszonyain segítsen, bűnös utra tévedt. Betörő tolvaj lett belőle.

A nagy feltűnést keltő eset részletei a következők:

A betöréses lopást december 31-én reggel fedezték fel. Dióssy főhadnagy előző nap három heti szabadságot kért. 31-én hajnali 4 órára a laktanyához rendelte Pósa Sándor bérkocsist, hogy elutazzék s egy ládát vitessen a vasúthoz. Mikor a bérkocsis megérkezett, tiszti szolgáját, Vucsetics Ferenczet és egy másik katonát a kocsissal együtt bevitte a gazdasági irodába s meghagyta nekik, hogy az ott levő ládát vigyék a fiakkerre.

— Vigyázatok, mert nehéz — mondotta — tele van a láda könyvvel.

A láda olyan súlyos volt, hogy a három ember alig volt képes felemelni. Dióssy is segített s így rakták fel a ládát a bérkocsira. A főhadnagy a 150 kilos ládát feladatta Budapestre, ide utazott ő maga is.

Reggel fél 7-kor megérkezve, a nyugati pályaudvarra hajtattott s a ládát Koltóra, utolsó posta Ferbete, czimezve, feladta. A vonattal aztán Koltóra utazott, a hová szabadságát kélrelmezte.

A napokban Dióssy Székesfehérvárott járt. Valószínűleg megsejtette, hogy a betöréssel őt gyanúsítják, mert a laktanya laboratóriumában mérget akart beszerezni, a mi nem sikerült. Aztán elutazott újból s privadinerejének meghagyta, hogy egyetmást küldjön utána saraki Madocsányi Gyula földbirtokos czime alatt Pusztá-Eger-re, Nyitramegyébe. Itt lakik a menyasszonya, a kinél szabadságidejét tölti. A bájos Madocsányi-leány megszerette a fess délczag főhadnagyot, ki volt már tűzve az esküvő napja is, a mely persze most elmarad — örökre.

A láda-eltvitelről Vucsetics tisztiszolga tett ma jelentést Lyro ezredesnek. A privadinert furdalta a lelkiismeret, látva, mily sok embert gyanúsítanak ártatlanul. Meg volt győződve, hogy a ládában nem lehetett más, mint az ezred pénze. Odaállott az ezredes elé s töredelmes vallomást tett mindarról, a mit tud. A tiszti szolgát azzal a katonával együtt, ki a láda kivitelében a főhadnagynak segédkezett, rögtön lecsukták.

Érdekes, hogy Dióssy egyedül követte el a betörést, egyedül feszítette fel a Wertheimkasszát és rakta be a sok pénzt a ládába.

Polczér Péter székesfehérvári rendőrkapitány a mai vonattal Budapestre utazott s Geguss Viktor rendőrfogalmazó segítségével ott folytatja a nyomozást. Jelentést tett az esetről Rohonczy altábornagy térparancsnoknak is, a ki táviratilag kiadta Dióssy ellen az elfogatási parancsot. A boldogtalan főhadnagyot a menyasszonya mellől viszik egyenesen a börtönbe, a megsemmisülésbe.

Az ezredből két tiszt Nyitrára, kettő pedig Pusztá-Egerre utazott, hogy Dióssyt átvegyék és nazahozzák.

Dióssy főhadnagy bars megyei martonfalvi illetőségű. Tisztársai kedves, vidám modorú volt nagyon szerették. Kitűnő lovas volt, a ki a versenyeken az összes díjakat el szokta nyerni.

HIREK.

— Előfizetőink figyelmébe. Azon igen tisztelt előfizetőinket, kik az Aradi Közlöny-t a kihordók megtorlódt munkája következtében vagy más egyéb okból ren-

detlenül kapják, felkérjük, hogy ezt a kiadóhivatalban minél előbb bejelenteni sziveskedjenek. A kiadóhivatal sürgősen intézkedni fog, hogy a panaszok orvosoltásának s a lap széthordás rendesen történjék.

— Lukács Béla és az aradi kamara. Az aradi kereskedelmi és iparkamara Lukács Béla elhunyt alkalmából a kereskedelemügyi miniszterhez és a gyászoló családhoz következő részvétlíviratokat intézte:

Kereskedelemügyi miniszter urnak,
Budapest.

Kamarának mélyen megrendítve a Lukács Béla volt miniszterünk és világkiállítási kormánybiztos hirtelen elhalálozása által, a közgazdasági élet ezen lankadatlan buzgalma sokéremű tagjának elvesztése fölött igaz fájdalmat érez és kiveszi részét a gyászból, mely ma az Erdemesért a kereskedelemügyi miniszterium palotájára borul. Kereskedelmi és iparkamara.

Lukács Béláné ő nagyméltóságának Budapest. I. Disztér 4.

Mélyen megrendülve férjének, évtizedeken át lelkes vezérünknek és vezetőnknek tragikus sorsán, legmélyebb részvétünket tolmácsoljuk. A megdicsőült Erdemes emléket kegyelettel fogjuk őrizni mindenkor. Aldás ezen emlékre! Aradi Kereskedelmi és Iparkamara.

— A király előtt. Bécsből táviratozzák: A király ma délelőtt az általános kihallgatások során Skrbensky báró prágai hercegérseket, Thun gróf volt miniszterelnököt és Welsersheimb honvédelmi minisztert fogadta.

— A király a montenegrói trónörökösnel. A király tegnap délután az első számú gyalogezred ezredesi egyenruhájában, herceg Ditrichstein szárnysegéd kíséretében meglátogatta a jelenleg Bécsben időző montenegrói trónörökös párt. A hercegi pár az Imperial szállóban lakik. A kapunál az uralkodót Küling szállodaigazgató fogadta s vezette föl a lakosztályba Daniló trónörökös nevével, Militzával s két szárnysegédével festői egyenruhában várta a királyt. Egy negyed órai időzés után a felség a Burgba hajtattott vissza.

— Perczel Béni utódja. A Perczel Béni elhunytával megüresedett abrudbányai választókerületben ma volt a képviselőválasztás. Ebergényi Sándor dr. főispáni titkárt választották meg 18 szavazattöbbséggel Abrudbánya és Vespatak országgyűlési képviselőjévé.

— Nincs készen a népszámlálás. Mára kellett volna Aradon a népszámlálásnak befejeződnie. Ugyilátszik azonban, hogy a munka több időt vesz igénybe, mint amennyit rászántak. A biztosok között ugyanis többen nem készültek még el munkájukkal s így pontosan csak holnap számolják össze Arad lakosságát.

— Kilitott egyetemi hallgatók. A budapesti tudomány egyetem tanácsa a bezárt Egyetemikörben előfordult botrányok és temérdek párbaj ügyekből kifolyólag Köpösd, Dezsőt, az Egyetemi-kör volt elnökét, továbbá Horváth Zoltán és Szundy Károly egyetemi hallgatókat tudvalevőleg kizárta a budapesti egyetem összes fakultásairól. Bókay Arpád dr., mint az Egyetemi-kör felügyeletével megbízott orvos-kari dékán ma kihallgatta a kilitott hallgatókat, minek folytán Horváth és Szundy-nak kizáratását visszavonta, a Köpösd-ét azonban nem.

— Ujabb csődkérvények. A mostani rossz üzleti viszonyokat legjobban karakterizálja az a sok csőd-ügy, amely a mult hónap óta az

Az Aradi Közlöny minden előfizetője biztosítva van balesetből eredő halál vagy rokkantság ellen mindaddig, amig előfizetése tart.

aradi nyszéket, mint csődbíróságot foglalkoztatják. Két kereskedő kért maga ellenőrt: *Herzfeld Samu* aradi és *Ludwig Sándor* zovai kereskedők. A törvényszéknél mostnak a tárgyalások s valószínűleg még e hónapban lesz a csődhatározat.

Utványi Pál temetése. *Kisjenői* tudósítónőfonálja, hogy az elhunyt ifj. *Utványi Pál* kath. plébánost ma délelőtt óriási rész mellett temették el. A gyászszertartást *Nózsé* pankotai róm. kath. plébános végelát lelkész segédletével. A halottat a kőpí katholikusan szószerűről Nagy J. plébános bucsuztatta el megható gyászszertartással. Innen a temető felé indult a megf. A koporsót az elhunyt hozzátartozói, köztük 6 éves édes atya, követték, majd a kis-takarékpénztár tisztviselői és a főhercegi uradalom tisztikara testületileg. Megjelent temetésen *Kisjenő* minden rendű és rangú gára, vallás különbségre való tekintet nélkül. A takarékpénztár épülete előtt *Lendvai Andor*, mint a takarékpénztár alelnöke, mondt bucsuztatót, felsorolva az elhunyt érdemeit, melyeket a megboldogult mint a takarékpénztár igazgatóságának elnöke, az intézet felirágzása körül szerzett. Végül az elhunyt karsárai nevében *Kramp János* dr. eleki főesperes bucsuztatta el a sírnál a halottat.

A kereskedelmi alkalmazottak törvénye. A kereskedelmi miniszter a kereskedelmi alkalmazottak szolgálati viszonyainak szabályozásáról törvénytervezetet alkotott, a mely jelentékenyen hivatva van, az alkalmazottak anyagi és erkölcsi helyzetén segíteni, és a mely érvényen kívül fogja helyezni a kereskedelmi és ipartörvénynek ez irányú rendelkezéseit, a melyek a változott kereskedelmi és gazdasági viszonyoknak többé meg nem feleltek. A törvénytervezet irásbeli szerződéshez köti a kereskedő és az alkalmazott közötti jogviszonyt. Szabályozza a munkaidőt, a felmondási határidőt, és végkielégítést köti ki a hosszabb időt egy főnőknél töltött alkalmazottra nézve. A törvénytervezetet a miniszter az egyes kereskedelmi és iparkamaráknak adta ki, az aradi kamara pedig véleményadás végett megküldötte az *Aradi Kereskedők Körének*. Az Aradi Kereskedők Köre választmányára e hó 11-én pénteken este tartandó ülésen foglalkozik a törvénytervezettel. Az *Aradi Kereskedők Köre* állásfoglalását annyival inkább lehet jelentősnek és érdekesnek tekinteni, mert a Kör, a mint ismeretes, a kereskedőfőnököknek és alkalmazottnak közös testülete, és így a törvénytervezet intézkedéseiről mind a két rész érdekeit szem előtt tartva, mondhatja el a véleményét.

A spanyol udvar küldöttjei Pozsonyban. A spanyol udvarban tudvalevőleg nász készül. Az *aszturiai* hercegnő férjhez megy a *casertai* grófhoz. Az esküvő, mint hivatalosan jelentik, február 16-án lesz *Madridban*. Az *aszturiai* hercegnő *Krisztina* spanyol régenskirályné leánya és a királyné ez alkalomból küldöttség útján meghívta fivéreit: *Frigyes*, *Károly István* és *Jenő* főhercegeket. A spanyol küldöttség, melynek tagjai: a királyné főhadsegéde és hadsegéde, előbb *Rómában* az olasz királynál járt és III. Viktor Emánuelnek átadta a III. Károly-rend nagykeresztjét, azután *Bécsbe* ment és *Bécsből Pozsonyba* utazott, hogy *Frigyes* főherceget meghívja a lakodalomra. Mint *Pozsonyból* írják, a küldöttség, melyhez a bécsi spanyol katonai attasé is csatlakozott. Pozsonyban *Frigyes* főherceg palotájába száll meg. Tiszteletükre nagy ebéd és katonai parádé volt, este pedig elutaztak. *Frigyes* főherceg megígérte, hogy jelen lesz az *aszturiai* hercegnő esküvőjén és családostul e hónap közepén utazik el *Madridba*. Ott egyuttal édes-

anyját, *Eresébet* főhercegnőt is meglátogatja, ki most tölti be hetvenedik évét.

A kanonok esküvője. A nagyvárad református templomban ma érdekes esküvő volt. *Beliczay Irént*, néhai *Beliczay Ferencz* volt nagyvárad törvényszéki elnök unokáját vezette oltárhoz *Hoffmann Károly* gymnáziumi tanár, ki azelőtt a nagyvárad *premontrei kanonok* volt s a rend ottani gymnáziumában a mathezist tanította. *Hoffmann* megismerkedvén a leánnyal, megszerették egymást. A kanonok a rendből kilépett s áttért a református vallásra. *Wlassics Gyula* közoktatásügyi miniszter a napokban kinevezte a kis-uj-szállási református gymnáziumhoz tanárnak, s ma megtartották Nagyváradon az esküvőt.

Népszámlálás akadályokkal. A *padinai* oláhok nem igen szívelik a népszámlálót, legalább a napokban félholtra verték *Abinery Lajos* helyettes körjegyzőt, *Mayer Ferencz* végrehajtót és *Mayer József* községi irnokot, akik mint népszámláló biztosok *Uj-Moldváról* Padinára igyekeztek. A *padinai* erdőben azonban vagy negyven oláh paraszt megrohanta a kocsijukat. *Mayer Ferencz*et lehúzták a kocsiról s félholtra verték. *Abinery Lajos* még rosszabbul járt. Őt összekötözték az oláhok, s úgy hurcizták a község házára. Ott egy disznóolba zárták s csikorgó hidegben éltlen, szomjan ott töltött *Abinery* egy fél napot. Mikor kibocsátották, akkor úgy elverték, hogy az orvosoknak kocsin kellett haza szállítaniok. Mint *uj-moldvai* tudósítónk jelenti, *Mayer József* sebei oly súlyosak, hogy alig éri meg a reggelt.

Lemondott rendőrtisztviselő. *Babeszku Gyula*, az aradi rendőrség segéttisztje a város törvényhatóságától munkaképtelenségére való tekintettel végkielégítést kérte. A tegnapi közgyűlésen egy három tagú bizottságot küldtek ki *Babeszku* egészségi állapotának megvizsgálására s a bizottság jelentésétől tették függővé a végkielégítést. *Babeszku Gyula* ma kórvényileg fordult a polgármesterhez az iránt, hogy állásától, a végkielégítésre igényt nem tartva, mentessék fel.

Halálozások. *Gaal Lipót* elhunytáról mélyen sujtott családja a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Alólrottak fájdalomtól megtört szívvel tudatják a forrón szeretett, felejtethetlen emlékü jó férj, áldozatkész atya, nagyatyja, testvér, sógor és rokon *Gaal Lipotnak* folyó évi január hó 9-én, délelőtt 11 órakor, élte 63-ik és boldog házassága 41-ik évében, rövid betegség után történt gyászos elhunytát. A felejtethetlen drága halott hült tetemei, folyó hó 10-én, délután 2 órakor fognak lakásából (Kölcsey-utca 9. szám a.) az izr. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Áldás emlékére: Béke lengjen porai fölött! Arad, 1901 január 9-én. Özv. *Gaal Lipotné* szül. *Czuckerberg Róza* neje. Asztalos *Jánosné* sz. *Gaal Hermina*, *Gaal Vilmos*, *Gaal Gyula*, *Morgenstern Gyuláné* sz. *Gaal Laura*, *Gaal Arpád István*, *Gaal Irénke*, *Varju T. Gyuláné* sz. *Gaal Bella*, gyermekei. özv. *Schik Józsefné* sz. *Goldstein*, *Goldstein József*, *Ármány Hermann*, *Ármány Mór* testvérei. *Gaal Vilmosné* sz. *Schillier*, *Gaal Gyuláné* sz. *Leichner menyei*. Asztalos *János*, *Székely Róbert*, *Morgenstern Gyula*, *Varju T. Gyula*, vök. *Ármány Mórné*, özv. *Goldstein Szándorné*, özv. *Goldstein Gáborné* sógornők, *Asztalos Béla*, *Lajos*, *Miczike*, *Imrike*, *Gaal Ferike*, *Gyuricza*, *Magdicza*, *Gaal Laczika*, *Székely Böske*, *Pista*, *Mariska*, *Mukicza*, *Laczika*, *Morgenstern Saczika*, *Henrik*, *Lajos*, *Rózsika*, *Sándorka*, *Varju Gyulácska* unokái.

Özv. *Koncz Józsefné* sz. *Täuber Teréz* folyó évi január hó 9-én este 10 órakor, életének 70-ik évében rövid szenvedés után Nagyhalma gyón meghalt. Temetése f. hó 11-én, délután 3 órakor lesz.

Az ausztriai választások. A bécsi „*Vaterland*” *Dipauli* bárónak egy táviratát közli, a melyben ez végl. g visszautasítja a merani falusi községek mandátumát. A lemergi kereskedelmi kamara újra *Piepes-Poratynski* eddigi képviselőt választotta meg képviselőjévé. Neustadtból táviratozzák: Itt *Stransky Adolf* dr. választották meg képviselővé.

Földrengések. Mettau-Neustadtból jelentik: Itt és a környéken ma reggel 4 órakor erős földrengést éreztek. Chropowban az iskolaépület annyira megrongálódott, hogy ma nem volt előadás. Részletes jelentés még nem érkezett.

Ongyilkos huszárönkéntes. Az erdélyi mágnás városnak, Kolozsvárnak, szenzációs esete van. Egy snajdig huszár önkéntes, a kávéházak és mulatók ösmert alakja, *Jósika Andor* báró ma szíven lötte magát. Az öngyilkosságot a *Biasini*-szállóban követte el. Hogy mi adta a fiatal mágnás kezébe a gyilkos fegyvert, nem tudják.

Idegenek lakhatási engedélye. A belügyminiszter a magyar állampolgárság megszerzésére való tekintetből, pontos és szigorú nyilvántartását rendelte el a Magyarországon tartózkodó idegeneknek. Utasította a város polgármesteri hivatalát, hogy a lakhatási engedélyért hozzáfordulóknak azt mindenesetre és haladéktalanul kiadja, végre ezekről pontos és megbízható kimutatást vezessen.

Zimándy utóda. Ma foglalta el *Veicher Miklós*, az új törökbálinti plébános, volt hírnevet elődjének, a hazafiatlan *Kossuth-gyalázónak* helyét a parochián. Az új plébánost a község összesereglett lakosságának éljenzései közepett a község előljárósága fogadta, *Tachy Iván* főszolgabíróval az élén, ki szep üdvözlő beszédében az új plébános hazafias érzésére reflektálva, arra kérte *Veichert*, hogy szerencsétlen, *hírhedt elődjének*, *Zimándynak*, a község hazafiasságán is a közvélemény előtt ejtett csorbáit ismét kiköszörüljék. *Veicher*, az új plébános, ki szintén elítélőleg nyilatkozott *Zimándy* örült hazafiatlanságáról, megígérte, hogy minden tőle telhetőt el fog követni hatáskörében, hogy elődje által a község hiveinek megingatott hazafiasságát és jó hírét helyrehozza.

Gyilkosság Fiume utcáin. Fiuméből borzasztó gyilkosság hírére hozza a táviró. A rendőrség ma éjjel a város egyik utcáján átvágott nyakkal talált meg egy embert, aki eleinte kiletéről minden felvilágosítást megtagadott. A haldokló embert a rendőrségre vitték, hol kihalgattatván, elmondta, hogy *Lefcsinik*-nek hívják s hogy egy *Höhrmann* nevű susáki kocsigyártó ölte meg. *Höhrmann* ugyanis felfogadta őt, hogy kocsigyártó műhelyét, mely tűzkár ellen biztosítva volt, gyujtsa fel. *Lefcsinik* fel is gyújtotta a műhelyt s a tulajdonos *Höhrmann* 3800 koronát kapott az intézettől biztosítási díjban, melyből *Lefcsinik*nek 400 koronát adott. A lelkiismeret s a büntetéstől való félelem azonban bántotta *Lefcsiniket* s a büncselekményről jelentést akart tenni a rendőrségnél. Mikor *Höhrmann* ezt megtudta, minden áron lebeszélni igyekezett *Lefcsiniket* tervéről, miután azonban ez sikertelen volt, elhatározta, hogy árulóját elteszi láb alól. Tegnapi este korcsmába vitte magával, ott leitatta s mikor a korcsmából kijöve hazafelé mentek, *Lefcsiniket* nyílt utcán a földre tepervén, egy kézzel elvágta a nyakát. A fiumei rendőrség a gyilkost elfogta.

Róma diszpolgára. Róma város mai közgyűlésén az abruzzói herceget diszpolgárává választotta.

A Nemzetközi baleset elleni biztosító társaság balesetből eredő halál és teljes rokkantság esetére 3000 koronát, illetőleg a rokkantság mértékének megfelelő összeget biztosít az Aradi Közlöny előfizetőinek.

— Száz ember élet-halál között. Marseille-u, a Paraman-foknál hajótörést szenvedett egy *Russie* nevű csomagszállító gőzös, melyen negyvenhat utas és 54 löny legénység volt. A gőzös helyzete kétségbeesett. A hajó egész éjjel játékszere volt a vihárnak. Csak a matrózhálórekesz és a földézetnek egy része látszik még ki a vízből. Lehetetlen összeköttetésbe jutni a szerencsétlenül járt hajóval, olyan óriási vihar uralkodott a tengeren azóta, hogy a hajót megközelíteni sem lehetett. Délután két óra felé a beállott szélcsendben lehetővé vált mentőkötélet hajítani a hajóra, mely kötélet lehetővé tette volna a közvetlen összeköttetést a szárazfölddel. Három óra felé azonban abban a pillanatban, mikor a *Russie* legénysége megakart ragadni a kötélet, ez elszakadt. Minden újabb kísérlet, hogy kötélet dobjanak át, meghiúsult. De ez a kísérlet bizonyítja, hogy minden eszköz felhasználásával az éj folyamán vagy holnap sikerülni fog a „*Russie*” és a szárazföld közt összeköttetést létesíteni és a mentéshez fogni. Az a hír, hogy a hajón mind egészségesek megerősül. Az összes utasok a fedélközben vannak elhelyezve. Az egész legénység helyen áll. A parancsnok és több tiszt a parancsnoki hidon van. A legénység tutajokat igyekezett készíteni, de ezeket az ár elragadta. Az éjjel Párisból megnyugtató híreket táviratoznak Toulonból a *Gallilei* nevű cirkálóhajó és egy munkahajó ma délelőtt a Paraman-fokhoz érkezett s két másik hajó is igyekszik odajutni. Meglehet tehát, hogy a mentés munkája mégis sikerül. A cirkáló és a remorkör is azonnal a mentéshez fogtak. A hajóról adott jelek szerint az emberek mind élnek.

— Tragédia a Tisza jegén. Horgos közelében e hó 6-án megrendítő szerencsétlenség történt. A szerb karácsony alkalmával több bácskai szerb család kocsin akart áthajtani a bánáti oldalra, a hol rokonokat akartak látogatni. Horgos alatt a tiszai kompnál akartak átkelni, mert máshol egész Kanizsáig nincs átjárás. A révészek a nagy jégzajlás miatt nem akartak közlekedni, de az utasok addig könyörögtek, míg végre rászánták magukat és elindultak. Már az elindulásakor nagy küzdelmet kellett kifejtjenök a nagy jégtáblák eltávolítása miatt s így aztán csak lassan haladhattak. Majdnem egy órai küzdelem után a Tisza közepére értek, a mikor egy hatalmas jégtábla nekivágott a kompnak s a vastag kompkötélet elszakítva, a megrakott járművet magával sodorta. Ekkor a legnagyobb rémület fejlődött ki a révészek és az utasok között. Hosszu csákányokkal akarták a kompot kiszabadítani a mindinkább összetornyosuló jégtáblák közül, de minden kísérletük hiábavaló volt. A gyöngye jármű recsegve, ropogva haladt egy darabig a jég között, de lassan sülyedni kezdett s ekkor az utasok a jégtáblákra menekültek, a dereglye pedig a rajta volt négy kocsival és lovakkal elmerült. Tizenhatan állottak egy jégtáblán, a mely egy ideig uszott felük, de mikor ez is összeütődött egy másik jégtáblával, megrepedt és egy része a rajta volt két férfi, két nő és három gyermekkel elmerült. A többiek rémülve nézték a elmerülőket, kik a jégtábla alá kerülve, nem is jöttek többet föl. A jégtáblán maradtaknak csak hosszas küzdelem után sikerült a jégtáblát a parthoz terelni s így megszabadultak. *Mihovics* Plátó, neje és 2 gyermeke, *Sircsev* Gyuru neje és 1 gyermeke estek a szerencsétlenségnek áldozatul. Mindkét család a martonosi szállásokról való. A jég alá merülteket egyelőre lehetetlen kifogni s valószínűleg csak tavasszal kerülnek elő a Tiszából.

— A hatodik figura. Korszak-alkotó bálát rendezett az okányi fiatalok a minap. Az ugyan mind máig titok, hogy minő célzattal rendeztek ily nagy szabású vigasságot, de tény az, hogy *Eleck* Mózes ivója nem látott még olyan pazar zajt, ami ott, ezzel a bállal kapcsolatosan kerekedett. Ejjel felé szörnyen megvadult a közhangulat, ugyanarra, hogy — ha ugyas hitelt adhatunk ennek a hírnök — két

községi darabot, *Horváth* Béni és *Haragos* Imre négyest is rendeztek. Ez új volt Okányban; új és szokatlan. Minélfogva a legények zordon képpel és heves káromkodások közepette lejtették az egyes figurákat. A két rendeződarabot, hogy kibékítse a közhangulatot, mindjárt a hatodik figuránál kezdte. Am ingyen való törekedésnek bizonyult ez is. Addig üvöltött a két rendező, a míg végre is eléált a harmadik, egy duhaj ficzko személyében és leütötte az egyetlen lámpát. A pokoli sötétségben számos üllög puffogott és — csodálatos módon — kivétel nélkül a rendezők hátain. Végre is újabb elemek érkeztek s most már utó-pofozkodás kezdődött. Szerencsére ebbe a társas játékba beleszólt már a csendőrség is. Így lett azután békesség és csönd. A rendezőség — hivatalosan szólva — több hétre munkaképtelen.

— Megnyert fogadás. A „*Temesvári Zeitung*” a következő szerkesztői üzenetet küldi egyik kérdés-közlőnek: „A fogadást ön nyerte meg, *Terpsichore* tényleg nem zsidó ünnep.” Nem rossz!

— Rémes jelenet egy cirkuszban. A *Basel*-ben jelenleg működő varieté társaság egyik tagja, *Mis Bianca* tegnap egy 2 méter magasán kifeszített dróton szórakoztatta a nézőket. Egyszerre elvesztette az egyensúlyt s fejfelé a porondra bukott. Az alélt művésznőt az elősiető szolgák vitték ki. Az öltözőbe magához tért s pár percz múlva még vérző fejfelé megjelent s folytatta félbeszakadt mutatványait, a közönség zajos tüntetése között.

— Egy hercegi pár tévedése. *Stokholmból* írják, hogy *Károly* herceg és *Ingeborg* hercegnő mulatságos tévedésnek estek áldozatul. Hangversenyre készültek, a melyen *Svärdström* kisasszonynak kellett volna énekelni. Beléptek a hangverseny terembe, de mindjárt feltűnt, hogy a közönség egyáltalán nem volt válogatottnak mondható. Leültek az első sorba s vártak. Egyszer csak fellép a pódiumra egy kövér ur s okarinán kezd játszani. A magas vendégek csak néztek és vártak. A második szám következett most, négy borizú hangu munkásféle ember énekelt egy dalt. A hercegi pár a mellettük ülő urhoz fordult s megkérdezte, mikor énekel *Svärdström* kisasszony. Az illető felvilágosította őket, hogy az énekesnő másnap hangversenyezik, ma a szociáldemokratáknak van hangversenye. Pár percz múlva feltűnés nélkül távozott a hercegi pár.

— A sah kincsei. Megirták a lapok annak idején, hogy a persa sahnak Európában vásárolt kincseit külön hajón szállították távol világrészek felé. A hajó utközben elsüllyedt és az európai kincsek, a pőfékelő autók, az édesszavú arisztonok és egyéb európai csodák, egytől-egyig a tengerbe veszttek. Egy angol lap most különös felvilágosítást ad a hajótörés történetéről. A persa papság és persa főurak rossz szemmel nézték, hogy *Muzaffer* Eddin sah anyyira hajlik az európai civilizáció felé, sőt most már a persa szokásoknak, életmódnak és erkölcsöknek homlokegyenest ellentmondó tárgyakat és berendezéseket importál Persiába. Ezeknek az orthodox persáknak a mive volt, hogy a hajót úgyesen zátonyra vitték és az európai szállítmányt megsemmisítették. A sahnak igen fájt, hogy kedves játékszereit egy csapással elvesztette s az általa megindított vizsgálatból derült ki a nagy összeesküvés. A honi erkölcsök tulbuzgó őreivel szintén egészen honi, persa módon fognak elbánni.

— Gyaszos felfedezés az erdőben. Iszonyu felfedezést tett az ujbányai kincstári erdőben — mint levelezőnk írja — egy szerencsétlen apa. Az ujbányai kincstári erdőben tegnapelőtt néhány erdővéd hajtóvadászatot rendezett őzekre és vaddisznóra. A vadászon jelen volt *Holub* Tamás erdővéd is, a kihez két leánya, *Holub Teréz* 17 és *Holub Márta* 15 éves leányok Aranyos-Maróton voltak szolgálatban, honnan a napokban kellett volna már hazaérkezniök, mert mind a kettőnek letelt a szolgálati ideje. Tegnapelőtt reggel, a mint *Holub* Tamás erdővéd néhány társával az erdőben a vadak

csapásai nyomán haladt, egyszerre a két nő holttestet pillantottak meg, melyek részben be voltak temetve a hóba. A nézelebb értek a hullához, *Holub* rémülve észre, hogy azok az ő leányai, kiket még előtt való nap várt haza, de azt hitte, még mindig ott vannak gazdáiknál. A moru felfedezésről azonnal értesítették a csendőrséget, mely a vizsgálatot megejtve, ritette, hogy a két leány még e hó 5-én távozott Aranyos-Marótról, magukkal vive bérüket is, mit távozásuk előtt kaptak kéz meg pedig *Holub Teréz* 24 koronát és *H. Teréz* 16 koronát vitt magával. A két leány utközben a mint hazafelé mentek, hátu orozva leütötték és az ütéstől megszedült a nyokat megfojtották és kirabolták, azután dig kivonszolták az erdőbe őket és ott hó befödtek a szerencsétleneket. A gyilkosság e követésével két vándorlegényt gyanítanak, ki a gyilkosság idején azon a vidéken jártak. A csendőrség megtett minden intézkedést a gyorsítottak kézrekerítése iránt.

— Nincs többé színházi pánik. *Dschawshow* orosz mérnöknek a színházjáró közönségre méretlenül fontos találmányát próbálták ki pétervári Sándor-parki új nemzeti színházban. A találmány lényege egy villamos készülék amelyet a színpadról igazgatnak és amely egyszerű érintés útján, villamos összeköttetés segítségével a színháznak összes kijáratait kinyitja. A jelzőkészülék mellett előadás alatt folyton őrköl. A napokban egy díszelőadás alatt bejelentette a pétervári nemzeti színház titkára a közönségnek, hogy ki fogják az új készüléket próbálni. A próba kitűnően sikerült: egy pillantás alatt az összes ajtók tárva-nyitva voltak. Most az összes oroszországi színházokban alkalmazták *Dschawshow* életrevaló találmányát.

— Tűz a tőzsdeépületben. A budapesti tőzsdeépületben tegnap történt tüzeset alkalmából megtartott tűzvizsgálat megállapította, hogy a veszedelmet a rossz építkezés okozta. A gerendázat ismét érintkezett a tulhevitett kémény csővel, a mely a gerendázatot kiszáritva lángra lobbantotta. A bizottság ennek megfelelőleg átalakításokat rendelt el, a melyeket a napokban foganatosítanak. A kár nagyságát eddig pontosan megállapítani nem lehetett, de az meghaladja hozzávetőleg a pár száz forintot. Főnakadás nem volt, mert az ügyleteket ma is a gabonacsarnokban kötötték.

— Photoplasztikon *Salacz* u. 1. sz. Lócsa-féle házban. A Párisi világiállítás képekben remek utánzatai a természetnek, minden egyes kép az eredeti hű tükre Franciaország nagy városainak látkepe, a ki nem lehetett ott jelen, annak alkalmoszerű most minden mozzanatát azon nagy világ eseménynek melyet a világ összes műkincseiből művészek alkottak, élvezhetni. A megnyitás korhü képe az ott szereplő nagyságokkal. Minden alkotása az ipar és kereskedelemnek összehalmozva hatalmas palotákban. Minden csoport élvezet és tanulmány annak ki hasonlót nem látott, s a ki látta annak kétszerte nagyobb ismét élvezni azokat a látottakat, melyek gyönyört okoznak. Megtekinthető pénteken január 11-étől kezdve 8 napon át, naponta délelőtt 10 órától este 10 óráig. Belépti díj 40 fillér, diákok, gyermekek és katonák 20 fillér vasárnap általánosán 20 fillér.

— Magyar név. *Bernstein* Simon aradi lakos vezetéknévének „*Bárdi*”-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— Aki mer, az nyer. Már e szombaton van a *diákotthon* sorsjegyek húzása, melyen 40 fillérért 10.000 koronás főnyeremény nyerhető. A legmelegebben ajánljuk e sorsjegyek vételét.

— Adomány. *Czigelbrier* és *Berta* helybeli vaskereskedő cég beküldött kiadóhivatalunkba 10 koronát az aradi izraelita népkönyhaz javára. Az összeget rendeltetési helyére juttattuk.

— T. Üzletfeleink szives tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

TANÜGY.

(—) Az aradvidéki tanító-egylet igazgató választmánya ma délután ülést tartott, melyen több fontos ügyet intézett el. A tanítók háza részére megszavazott légyezer koronát az egyesület már lefizette, amit örömmel vettek tudomásul. Ugyanezen célra az aradi fiók-bizottság 100, az eleki 500 s a borosjenői 300 koronát ajánlott fel. Györgyössy Rudolf elhuny-táról meleg részvétellel emlékeztek meg s elhatá-rozták, hogy emlékoszlopot fognak egykori ve-zérüknek állítani. A falusi iskolás fiúk és leá-nyok romlottságán való segítés céljából Müllig József iskolafelügyelő elnöklete alatt bizottsá-got küldtek ki, mely érintkezésbe fog lépni az egyházi és politikai hatóságokkal. Elek község meghívta az egyesületet, hogy jövő évi köz-gyűlését náluk tartsa. A meghívást köszönettel elfogadták. Végül a Vörösmarty-szoborra 25, a Belhán-szoborra pedig 10 koronát adományoz-tak s elhatározták, hogy a Szózat nagy költő-jének szobrára gyűjtést indítanak az iskolák-ban is.

Aronne pörújítása.

(A mozgó kereskedő és a miniszter.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, január 10.

Nagy feltűnést keltett az őszszel Szegeden — írja ottani tudósítónk — egy szédelgés, a melyet Beitsler Aron mozgó-kereskedő vitt végbe. Osszeszedte a gyárak hibás, rosszul sikerült porcellán-edényeit s azokkal üzérkedett, de megfélekedett arról, hogy üzletéhez hatósági és iparendedélyt váltson.

Eleinte Hódmező-Vásárhelyen működött a kereskedő. Az ottani hatóság azonban rájött a kétes manipulációkra és kihágás czimén súlyos bírsággal sújtotta Beitsert. Ekkor, hogy a bírság elől meneküljön, Szegedre ment s ott folytatta manipulációit. A szomszéd város hatósága rövidesen rájött, hogy Beitsler Aron Szegeden tartózkodik. Hogy a kereskedőre kiszabott bírságot behajthassa, elrendelte üzleti berendezése lefoglalását.

Mikor a mozgókereskedő neszt vette annak, hogy keresik, ravasz fufangra határozta el magát. Beállított a szegedi iparhatósághoz s elpanaszolta, hogy elveszett az iparendedélye s arra kérte az iparhatóságot, hogy állítson ki a számára egy új iparendedélyt.

Az iparhatóság egyik alkalmazottja tollat vett elő s hozzáfogott az iparendedély kiállításához. A kereskedő ekkor nagy ügyesen fél-revezette az iparhatósági tisztviselőt.

— Én ó-hitű zsidó vagyok s azt szeretném, ha a nevem zsidósan kerülne be az iparendedélybe.

A tisztviselő gyanutlanul kérdezősködött:

— Hogyan kell a nevét zsidósan írni?

— Egyszerű az kérem, Aronne.

Az iparhatóság lépre ment s kiállította az iparhatósági engedélyt Beitsler Aronne névre.

A kereskedő ezután ékezetet tett a keresztnévre s ezzel átírta az üzletét a felesége, Beitsler Aronne névére. Azért tette ezt, hogy így az árverés elől megmenekülhessen.

A szédelgésnek hamarosan a nyomára jöttek s a kereskedőt a kihágási bíróság elé állították. Koczor János főkapitány tárgyalta le az ügyet s a vádlottat 1300 korona pénzbüntetéssel sújtotta.

A kereskedő az ítélet ellen főlebbezéssel élt. Ugy került az ügy a tanács, majd a belügyminiszter elé. Az első foku ítéletet azonban úgy a városi tanács mint a miniszter helybenhagyta.

Az elmúlt hónapban kézbesítették a kereskedőnek a miniszter határozatát s egyben felhívták, hogy az 1300 koronát fizesse le. A kereskedő nem tett eleget e felhívásnak, mire a

hatóság a kereskedő összes ingóságára kitűzette az árverést.

Holnap délelőtt kellett volna végbemenni az árverésnek. Ma azonban távirati rendelkezéssel bizonytalan időre felfüggesztette azt a kereskedelemügyi miniszter.

Ugyanis a kereskedő, a mikor megkapta a miniszternek az ítéletet jóváhagyó végzését, ügyvédhez fordult s az által kérte a hatóságot, hogy ügyét vizsgálja újból át, mert ártatlanságának bebizonyítása céljából újabb bizonyítékot kíván felhozni.

A hatóság elutasította kérelmével a kereskedőt, kinek ügyvédje ekkor a kereskedelemügyi miniszterhez fordult s attól kérte az árverés felfüggesztését s az ügynek újból való átvizsgálását, a kereskedelemügyi miniszter helyt adott az ügyvéd kérelmének s elrendelte az ügy újbóli felvételét.

Beitsler Áron most a bizonyítékok egész halmazával készül a bíróság elé s erősen reméli, hogy ügye kedvezőbbre fordul.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

L. I. Arad. Az új fillérek sem vörös, sem sárga rézből nincsenek verve, hanem bronzból.

M. R. Arad. Még nem értünk rá elolvasni.

KOZGAZDASÁG ES KÖZLEKEDES.

Budapesti ár- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, január 10.

Déltőzsde. Buzakinál kielégítő, vételkedv mérsekelt. Nyugodt irányzat mellett 14.000 métermázsza kerüli forgalomba, változatlan áron. Egyéb gabonanemű tartott. Időjárás igen hideg.

Zárul 12 órakor:

Buza 1901. áprilisa	7.53—7.54
Buza októberre	7.64—7.65
Rozs 1901. áprilisa	7.28—7.29
Zab 1901. áprilisa	5.96—5.98
Tengeri 1901. augusztusra	4.96—4.98
Repce augusztusra	12.75—12.85

Zárul 5 órakor:

Buza 1901. áprilisa	7.55—7.56
Buza októberre	7.65—7.66
Rozs 1901. áprilisa	7.30—7.32
Zab 1901. áprilisa	5.96—5.97
Tengeri 1901. augusztusra	4.97—4.98
Repce augusztusra	12.75—12.85

Zárul 5 órakor:

Oszták hitelrészvény	665.75
Magyar hitelrészvény	669.70
Leszámitolóbank részvény	418.—
Rima-Murányi vasmű részvény	457.—
Oszták-magyar Államvasút részvény	671.75
Közúti vasút	576.—
Városi villamos vasút részvény	294.—

S z e s z ü z l e t.

— Január 10. —

Mal jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter %, beleértve 70 korona fogyasztási adót.

Száritott moslék 12 korona 50 fillér mmázsánként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Január 10. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 90—92 fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 95—96 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 92—94 fillérig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 90—92 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—290 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 200 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban 88—90 fillérig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 86—88 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban 80—84 fillérig.

Sertéslétszám. Január 7-én volt készlet 31490 darab, január 8-án főlhajtattott 106 darab, január 8-án elszállítottott 310 darab, január 9-én maradt készletben 31286 darab. Üzlet: Lanya.

Buzaárak Amerikában.

— Január 10. —

New-York:		cent.
Buza (per loco)	82 1/2	
január	80 7/8	
február	—	
március	81 7/8	
május	82 3/8	
Tengeri január	46 1/2	
március	45 3/8	
május	44 3/8	
Chicago:		
Buza január	74 3/8	
március	—	
Tengeri január	36 3/4	

Irányzat buzára Chicagóban és New-Yorkban tartós, tengerire Chicagóban állandó, New-Yorkban tartós.

Kerpel Izsó

kölcsönkönyvtárába

Aradon, Átél Péter-utczs 1. szám (az Udvarban,)

a következő

ujdonságok és pótlások

érkeztek:

Lampérth: A kuruczok világa. Bársony: Ingovány. Mocsáryné: India és Ceylon. Sonnenfeld: Lenau élete. Kubinyi: Arva vár. Jókuthi: Apa és fia. Vacano: Titokszerű történet. Litkai: Perlaki család. Byr: Lejtős uton. Savage! A harlemi boszorkány. Nodier: A kastély titka. Prévost: A szerelmes báró. Koch P.: Nyakendőben. Joung: Az elveszett okmányok. Zichy gr.: Az álom regénye. Besant: Forster Dóra. Szivós: Az eltűnt. Bartalus: A művészet pongyolában. Deák F.: Fogságom története, Wessényi Anna, Özv. Csáky I.-né. Fillier: A kormányozható léghajó. Pór: Hellén államrégiségek. Homonnai: Elbeszélések. Vadnay: Tisza mellékéről. Andor: Tündező világ. Mikszáth: Különös házasság. Kóbor: Budapest. Zboray: Aranyrozsda. Albane: Hermann és Dorothea levelei. Treumann: Tanya az erdőben, 86,000 dollár. Budayné: A fehér grófnő. Farkas: A végzetes bűnjel. Noth: A gyémánt gomb. Kmetty: A cigány. Csepete: Pokrócz. Adám-Adomák. A toronyőr leánya. Madarassy: Az élet bohóságai. Birschpfeiffer: A hohérlegény és Margit. Farkas: A hazaszeretet vértanúja, Gyilkosság gyorsvonaton. Guthy dr.: Jómadarak. Zboray: A realistik törvény ellen Szabó: Tévészett utakon, II. Katalin uralkodása. Madarassy: Tul az Oczeánon. Horn Nihilisták, Vén diák. Sacher-Maroch: A lélek szabadoitok. Szabó: Egy ifju gróf története. Szabó E.: Elkésett ember, Pokolkői Vendel. Bródy: Emberfejek. Zilahy Kiss B.: Katona I. élete. Rákossy: Aesopus. Breux: A bölcső. Spolló: Vénus titkai. Waldraf: A vándorló lélek. Piawal: A fekete delnő, Az új világ rémei, Véres gyémántok. Mauka: Mikor a lelkek szövetkeznek. Zsedényi: A mi vármegyénk. Sinkievitz: Quo vadis?

Ifjúsági iratok: Tutsek: Szélvész k. a. Földes: A burok magyar vitéze. Rákosi: Hős fiúk. Gauss: A burok földjén. Tábori: Délibábok. Marcó: Egy falat kenyér. Treller: A rétségek fia. Berthel: A gyermekrabló. Tóth: A rómaiak története. Gaál: Kompánisták.

Német irodalom: Dostojewsky, Fromberg, Baudissin, Stratz Wolzogen, Schubert Wildenbruch, Reuss, Rosegger, Kipling, Eschtruth, Megede, Auerbach, Spätgen, Richter, Bernhard, Féval, Heimburg, Sturmer, Prévost, Longius, Conscience, Musset, Zola, Sedlitz, stb. sto. legujabb művei.

Havi kölcsöndij 1 korona 20 fillér, vagy kötetenként 8 fillér. A könyvek újak és tiszták. Jegyzék ingyen.

Kivaló tisztelettel:

KERPEL IZSÓ

könyvkereskedés és kölcsönkönyvtár.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1901. január 10.

Magyar aranyárjádék 40/0	117.—
Magyar koronaárjádék 40/0	92.30
Magyar arany 4 1/2 0/0	120.—
Magyar ezüst 4 1/2 0/0	100.—
Magyar keleti vasút	120.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	92.—
Magyar italmegváltási kötvény	98.75
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeresémsorsjegy kölcsön	166.75
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	140.25
Osztrák papírjádék	98.15
Osztrák járadék ezüst	98.—
Osztrák járadék arany	117.25
Koronaárjádék	98.25
1860-iki államsorsjegyek	137.25
Osztrák-magyar bankrészvény	1695.—
Magyar hitelbank részvény	669.50
Osztrák hitelintézet részvény	664.50
Osztrák-magyar államvasút	671.—
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.14
Német birodalmi márka	117.60
Pondon	240.55
Láris	95.75

NAPIREND.

Január 11. Péntek, Róm. kath. naptár: Higin. — Protestáns naptár: Higin. — Görög keleti naptár (december 29.): Apró szentek. — A nap két 7 óra 31 perc, nyugszik 4 óra 14 perc, — A hald két 11 óra 33 perc, nyugszik 10 óra 5 perc.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 776.4 milliméter, délután 2 órakor 775.3 milliméter. — Hőmérséklet reggel 7 órakor C° — 19.9, délután 2 órakor C° — 13.7. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor EK. 3, délután 2 órakor EN. 3. — Felhőzet reggel 7 órakor derült, délután 2 órakor derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Száraz, hideg, hosszab ideig állandó.

Szabadságharozni emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 óratól délután 6 óráig. Belepti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 1/2—12 1/2 óráig. Helyiség: Erekiyemúzeum helyisége mellett ülesterem.

Január 12. Gőzgépezetők és kazánfűtők vizsgája. — Az aradi tanítótestületek segélyalapjának közgyűlése délután 4 1/2 órakor (Polgári fiúiskola). — Az aradi zenekonzervatorium házi estélye.

Január 13. Az aradi hentesek kölcsönös kárbiztosító szövetkezetének közgyűlése délután 3 órakor (Ipartestület.)

Január 15. Világos hegyközség közgyűlése délelőtt 11 órakor.

Január 16. A Kölcsey-egyesület népszerű előadása délután 5 órakor (Kereskedelmi iskola.)

Január 26. A nagy buttyini takaré- és előlegezési-egylet mint szövetkezet közgyűlése délelőtt 10 órakor.

Január 27. A németági takaré- és segélyegylet mint szövetkezet közgyűlése délután 1 órakor.

Január 30. Körorvosválasztás Petrisen.

REGÉNY-CSARNOK.

A szürke asszony.

— Regény. —

Irtta: Sudermann Hermann.

Fordította: Hellerné-Oláh Margit. [20]

(Folytatás.)

Pali szégyelte a dolgot, mert leolvasta Douglas arcáról, hogy ez az egész egy rossz tréfának tartja, mely neki pár száz tallérjába kerülhet, mit kidob az ablakon. Hisz ő maga nagyon jól tudta, hogy okos ember nem veheti komolyan az atya terveit.

— Nem láttad leányainkat, Pali? — kérde anyja, ki éppen oly elfoglultnak látszott, mint fia.

— Nem, sehol sem láttam őket.

— Hát eredj, kérlek — néz utánok, táncolni mentek, mondd meg nekik, hogy vigyázzanak magukra, meghülhetnek.

Pali felkelt.

— Veled megyek — mondá Elzbeth.

— Szabad titeket kísérem hugoskám? — kérde Leo.

— Maradj te csak itt — felelé Elzbeth könnyedén, mire Leo kijelentette, hogy megöli magát bánatában.

— Jókedvű egy fiu — mondá Pali irigy sóhajjal Elzbeth mellett menve.

— Igen, vig kopé, de egyéb semmi.

— Szereted?

— Oh igen, nagyon.

Mégis neje lesz, elmélkedék Pali, A néptömeg körülötük danolt, kurjongatott. Egy papírlampion meggyult s egy sereg fiatal legény iparkodott lerántani a zsinórról.

Egő papirdarabok lebegtek a légben s forró stearin-cseppek hullottak a földre.

Elzbeth Pali karonfogva, fejét vállára hajtá. Ismét az a kéjes érzés borzongatá meg, melynek nem tudott magyarázatot adni.

— Így, most jól vagyok — sutogá, — Aztán gyere az erdőbe Pali, annyi mondanivalóm van, s ott nem háborgat senki.

Pali ezt hallva, szinte félt boldogságától. A táncz helyre érték. A trombiták harsogtak, a tánczoló körbe keringtek.

— Tánczoljunk mi is? — kérde Elzbeth mosolyogva.

— De hisz én nem tudok tánczolni — felelé Pali.

— No, se baj, ily esetekben Leo van helyén.

Palinak eszébe jutottak esztelen álmái, melyekről ma a fenyőborok alatt álmodozott. Így foszlanak szét az én álmaim — gondolá magában.

— Még egy könyved van nálam Elzbeth, — mondá halkán.

— Todom, tudom — felelé Elzbeth mosolyogva.

— Bocsás meg, hogy oly soká —

— Jaj, te szörszállhasogatós — tréfált Elzbeth — Leo ezalatt egész könyvtáramat fel-falta s most azt követeli, hogy szerezzenek be új könyveket, nincs már mint olvasni.

Leo s mindig Leo!

— Sok szépet olvastál belőle? kérde Elzbeth.

— Egyszer már az egészet könyv nélkül tudtam.

— S most?

— Most? — Én istenem! — Most naponkint annyi mindenre kell gondolnom — most már nem illik ez az én koromhoz!

— Az enyémhez sem, Pali! Mert mi már sokat tapasztaltunk a világban — a mi költői — az ránk nézve elveszett.

— Nalad is?

Elzbeth sóhajtott, — Szegény drága anyám — mondá aztán.

— Mi baja?

— Lásd, most már öt éve, hogy betegápoló vagyok — mondá — sok szomorú óram volt s az éjjeli lámpa világánál, a sok virasztástól égő szemekkel és a kin zugó szelvéssz hangjainál ráér az ember elgondolkozni sok mindenféléről: az életéről és a halálról, szerelemről és elhagyatottságról; ilyenkor saját érzelmeink válnak bánatos dalokká s nincs többé szükségünk másokéra. — De hagyjuk itt e lármat — oly sok kérdeni valóm volna — itt saját szavunkat sem hallhatjuk.

— Rögön — előbb még —

Szemei fürkészőleg kutattak a tömeg közt s háta mögött egy nevető férfihangot hallott: — Te nézd csak azt a két kis szerelmes macskát.

Pali akaratlanul visszafordult s megismerte a két Erdmant, kiket már évek óta nem látott. Ezek azalatt gazdasági iskolán voltak s nagy urak lettek.

Na várj, ezekkel mulatunk, — mondá a másik s beléptek nevetve a tánczoló körébe.

Pali most meglátta nővéreit. Barna hajuk felbomolva lengett felhevült égő arcuk körül, keblök lihegett s szemök szerelemtől és szilajjan csillogott.

— Mily boldogan néznek ki a kedvesek, — mondá Elzbeth.

Pali komolyan intette őket, de alig figyeltek rá és nevetve, mint két turbékoló gerlicze, folyton a háta mögé néztek, hol a két Erdmann fiu a zenészek állványa mögé rejtőzve integetett a két leánynak.

Az ikrek erre elosontak s a két Erdmann is eltűnt.

— Jer, menjünk el innen — mondá Elzbeth.

— Igen, igen — — mondá Pali, de mégis ott maradt, mintegy odaszegezve.

— Mi bajod? — kérde Elzbeth.

Pali homlokát törölgette, — folyton a fülébe zugott az Erdmann fiuk sértő megjegyzése.

Nővérei fiatalok voltak — szilajok — tapasztalatlanok — senki sem vigyázott rájuk — hogyha valami rosszat tennének — ha — hi-deg veríték lepte el arcát.

És ő — ő, ki megfogadta, hogy hü őrzőjük lesz nekik, ő itt saját örömei után jár, ő —

— Jer az erdőbe — kéré Elzbeth még egyszer.

— Nem lehet — szolt izgatottan.

Elzbeth csodálkozva nézett reá.

— Nővéreimhez kell mennem — nincs senki mellettök — ne haragudjál.

— Vezess vissza asztalunkhoz — mondá Elzbeth. Pali visszavezette — egyikök sem szolt egy szót sem.

Öt percczel később Pali meglepte nővéreit, a mint karonfogva az Erdmann fiukkal az erdőbe akartak illanni.

— Hova? — kérde, hozzájuk lépve.

Käthe zavartan, lesütött szemmel dadogta: Kicsit sétálni akartunk menni.

Az Erdmann fivérek jámbor hangon jó estét kívántak s kezet szorítva Palival, meg akarták az ifjúkori barátságot ujítani. De háta mögött öklüket mutogatták feléje.

— Most menjetek anyátokhoz — mondá Pali az ikreknek s midőn ezek durczáskodva vonakodtak, karonfogva elvezette őket.

Az asztal egyik fele üres volt — a Douglas család otthagya a mulatságot.

Pali most az erdőbe ment, arra gondolva, hogy mit mindent mondhatott volna Elzbethnek. — De már ennek úgy kellett lenni, hogy mindig közbejött valami.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Január 10. —

Fehér Kereszt szálloda. Guszman Fülöp utazó Szeged. — Kunodi Ignácz utazó Budapest. — Breza Viktor utazó Brünn. — Nagy Győző ezredes Szeged. — Bloch Ferencz utazó Eperjes. — Pirkagy Gyula intéző Kevermes. — Werkendig Ede utazó Bécs. — Beck Ottó utazó Budapest. — Herman József utazó Budapest. — Krausz József utazó Budapest.

Vass Szálloda. Tomis Virgil birtokos Lugos. — Schwarcz József kereskedő Temesvár. — Tehel Samu utazó Budapest. — Heves József mérnök Mezőhegyes. — Tausig Zoltán utazó Budapest. — Krausz Lajos utazó Budapest. — Grosz Mór utazó Budapest. — Weisz Samu utazó Budapest. — Rosenberg Jakab utazó Bécs. — Német Aladár magánzó Budapest.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.06
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Gyorsvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szm. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborszi ról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborszinig délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnáról este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	—	Gyorsvonat délelőtt	8.23
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbesről szv. r.	8.08
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbesig szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Városi színház.

Bérlet 100. sz.

Páros.

Pénteken, 1901. évi január hó 11-én:

A kis alamuszi.

Operette 3 felvonásban. Irtta és zenéjét szerző: Ifj. Bokor.

SZEMÉLYEK:

De Chateaux Felhő Rózsi.	Sarah, neje	Rédel Szidi.
St. Reiny . . . Boda F.	Mary, huga	Parlagi K.
De la Tremulle Szadai F.	Tom	Rubos A.
Mervilleaux . Nemes S.	A prefet . . .	Czakó V.
Mac Donald . Fenyéri Mór.	Rendőrkaplár	Hegyesi Gy

Kezdete 7 órakor.

Nagy-Buttyini takaré- és előlegezési egyesület mint szövetkezet.

Meghívás

a „Nagy-Buttyini takaré- és előlegezési egyesület mint szöv.” által

folyó évi január hó 26-án délelőtt 10 órakor

saját helyiségében tartandó

1900. évi rendes közgyűlésre.

Tárgy:

1. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 3 tagu bizottság választása.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
3. A zárszámadások jóváhagyása és felmentvény megadása.
4. 2 választmányi és egy felügyelő-bizottsági tag választása.
5. Indítványok: az elnöknek a közgyűlés előtt 6 nappal beadandók.

Zármérleg az 1900. évről.

Vagyon.			Téher.		
Készpénz 1900. decz. 31-én	1217 88		Törzsbetét	10925 40	
Váltószámla	92871		Takarékbetét	38884 35	
Kötvény számla	592		Tartalékalap	324 40	
Előleg számla	512		Rendelkezési alap	800	
Leltár számla, leírás 10%	227 68		Viszleszámitolás	44000	94934 15
Óvások és perköltségek	84 36		Nyereség 1900. évre		370 77
		95304 92			95304 92

Nyereség és veszteség.

Tartozik.			Követel.		
Viszleszámitolási kamat	5238 70		Váltó kamat	7534 51	
Takarékbetét kamat	1512 09		Kötvény kamat	84 58	
Tisztviselők fizetése	1600		Előleg kamat	17 17	
Adó	689 24		Adó	2 10	
Költség	1946 68	10986 71	Kezelési díjak	3719 12	
Egyenleg 1900. évre		370 77			
		11357 48			11357 48

Nagy-Buttyin, 1901. év január hó 3.

Bienenstock Dávid,
pénztáros.

Popper Ignác,
könyvelő.

Megvizsgáltatott és a könyvekkel összehasonlítva helyesnek találtatott.

N.-Buttyin, 1901. január hó 4-én tartott ülésében.

Dr. Fekete József,
vezérigazgató.

Bienenstock Márk,
ig. tanácsos.

Kturszky Iván,
ig. tanácsos.

Popa György,
ig. tanácsos.

Felügyelő-bizottság:

Ezen mérleg-, nyereség- és veszteség-számlák a törvény és alapszabályok értelmében a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva, azok rendben levőnek találtak.

Nagy-Buttyin, 1901. január hó 5.

Liptay Ferencz,
fel. biz. tag.

Possert Ferencz,
fel. biz. elnök.

Roth Henrik,
fel. biz. tag.

3435

Igazgatósági jelentés a január hó 26. napján tartandó közgyűléshez.

Az intézetet közelebb érdeklő események a következők: a törzsbetevők közül az 1900. évben kilépett 8 tag 74 törzsbetéttel, új tagként belépett 2 tag 36 törzsbetéttel és így van jelenleg 47 tag 480 törzsbetéttel.

Belépett új törzsbetét tehát 36, felmondott és visszafizetett törzsbetét 74.

Az igazgatóság.

Magy. kir. államv. igazgatóság.

204325—56300 F. IV. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomás helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműek, botok, napernyők, és esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Arad állomáson f. é. január hó 24-én d. e. 9 órakor.

Budapest, 1901. évi január havában.

Az igazgatóság.

28500—1900.

Hirdetmény.

Az 1901. évi egyenes adó kivétési munkálatok foganatba veendők lévén, felhivatik Arad sz. kir. város lakossága, miszerint az adóköteles egyének és tárgyak összeírására kiküldött hatósági közegek kérdéseire lelkiismeretesen és legjobb tudomása szerint feleljen, mert ki az összeíró közegeket valótlán bementésekkel tévutra vezeti, vagy munkájokban bármi módon akadályozza, 1883. évi XLIV. t.-cz. 10. §-a értelmében 2—100 koronáig terjedő bírsággal lesz sújtandó.

Felhivatik továbbá a város közönsége, miszerint az adókövetés alapjául szolgáló vállomási íveket, melyek ingyen vétbizonyítvány mellett az adóügyi osztályban vehetők át, az alább kitűzött határidők alatt, a polgármester megbízásából Kilenyi János alszámvevőnél a saját érdekében beadni el ne mulassza, és pedig:

A kereseti adó III. osztálya alá tartozó, az 1900. évben keletkezett, még meg nem adózott üzletek, kereskedések, vállalatok, iparok vagy más előre nem tudható jövedelmű szellemi és haszonhajtó foglalkozások jövedelmeire vonatkozó vállomásokat 1901. évi január 30-ig.

A kereseti adó IV. osztálya alá tartozó, meghatározott évi vagy havi illetményeikre vonatkozó vállomásokat 1901. évi január 15-ig.

Az általános jövedelmi pótdadó kiszámításánál levonandó, ingatlanokra betáblázott és a folyó évben tényleg kifizetett adóssági kamatokra vonatkozó vállomásokat 1901. évi január 31. vétbizonyítvány ellen.

Az eb-adóra vonatkozó vállomásokat 1901. évi január hó 8-ig.

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyesületek jövedelmeire vonatkozó vállomásaikat 1901. évi márczius 30-ig.

A fent érintett vállomások pontos beadása a felek érdekében lévén, megjegyeztetik, hogy aki megfelelő vállomását a fent kitűzött határidő alatt be nem adja, arra az adóhivatalból beszerzendő adatok alapján fog kiadni és hogy az adótárgyaknak, az adóköteles jövedelmeknek a kincstár megkárosítása céljából való eltűkolása az 1883. XLIV. t.-cz. 100. §-a értelmében 2—1000 koronáig terjedő bírságolást von maga után.

Arad sz. kir. város tanácsának 1900. évi november 17-én tartott üléséből.

A városi tanács.

54—1901. kh.

Hirdetmény.

A gyalogutak gondozása tárgyában alkotott szabályrendelet 4. §-a szerint kötelesek a ház- és telektulajdonosok a szilárd burkolattal ellátott gyalogutakról a havat eltávolítani és ha sik jéggel vannak borítva fűrészpárral, vagy homokkal behinteni, a nem szilárd burkolattal ellátott gyalogutakról pedig a havat eltávolítani.

Miről azzal értesitem a háztulajdonosokat, hogy a szabályrendeletben foglaltakat pontosan betartsák, mert a mulasztók ellen minden külön figyelmeztetés nélkül a büntető eljárást folyamatba teszem.

A házak udvaraiban összegyűlt és kihordatni szokott hőmennyiség lerakó helyeül: a Maros meder, a szemét lerakó helyek, a szárazhid baloldalán és a Hercz-féle fatelep mögött elterülő mélyedés a nagyváradi-ut mellett a Jellinek és Schlesinger fatelep mögött az élővíz-csatorna mellett levő mélyedés és a Kossuth-utca végén levő hid baloldalán az élővíz csatorna balpartjáig elterülő mélyedés jelöltetik ki.

Aradon, 1901. január 3.

Sarlot,
főkapitány.

M. kir. államvasutak aradi üzletv.

34667—I. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Piski állomásán lévő pályavendéglő bérletére ezennel zárt ajánlatu pályázat hirdettetik.

A bérlet 1901. évi május hó 1-vel kezdődik és tart ezen időponttól számított 3 éven át vagyis 1904. évi április hó 30-ig.

A bérleti feltételek a magyar kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének I. osztályában a rendes hivatalos órákban megtekinthetők, vagy kívánatra postán megküldetnek, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

Az 50 kros bélyeggel ellátott és „Ajánlat a piski-i pályavendéglő bérletére” feliratu borítékba zárt ajánlatok lepecsételve 1901. évi január hó 25-én déli 12 óráig alulírott üzletvezetőség általános igazgatási (I.) osztályánál nyújtandók be.

Bánatpénz fejében 200 K. azaz kétszáz Korona készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb 1901. évi január hó 24-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége gyűjtőpénztárána Aradon leteendő.

Takarékpenztári betétkönyvek letét gyanánt nem fogadtatnak el. Ezen feltételektől eltérő vagy nem a kitűzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok közt a választás szabadon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Aradon, 1900. december 27-én.

A magyar kir. államvasutak aradi üzletvezetősége.

Arad szab. kir. város kap. hiv.

18141/1900 kh.

Hirdetmény.

Az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szóló 1891. évi XIII. t.-c. 3. §. alapján kiadott 14837/1892. sz. rendeletet a kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltósága következőleg egészítette ki:

Mindazon üzletekben, melyek különféle husnemekből előállított hideg élelmi cikkek elárúsításával foglalkoznak, esteli 6 órától 9 óráig árusíthatók: sonka, kolbász-félék és egyéb hideg felvágottak, valamint sajtok, mindazonáltal azzal a korlátozással, hogy ezen eláru sításnál az üzleti segéd személyzet igénybe nem vehető, továbbá, hogy a megnevezetteken kívül a vevő közönségnek semmiféle más áru cikkek ki nem szolgáltatatható.

E rendelet kihirdetése napján azonnal hatályba lép.

Aradon 1900 december hó 5-én.

Green,
alkapitány.

Hirdetmény.

A szodavizgyártásról, elárusításáról és felügyeletéről 1895. év január 7-én 110461/1894. számú belügyminiszteri körrendelettel kibocsátott szabályrendelet 2 szakaszának I. kikezdésében foglalt rendelkezés értelmében a szodavizgyártáshoz használt gépek, készülékek, csövek stb. azon részeit, melyek a szodavizzel érintkezésbe jutnak legalább 4 mm. vastag ónréteggel kell bevonni. Tekintettel arra hogy ezen rendelkezés életbe lépte óta a szodavizgyártás módja lényegesen és pedig oly irányban változott hogy az említett kívánalom immár nem bir közegészségi szempontból oly jelentőséggel mint a milyennel a szabályrendelet kibocsátásakor birt valamilyen méltányolva a szodavizgyártáshoz szükséges gépek és készülékek előállításával foglalkozó czégeknek a szóban forgó rendelkezés gyakorlati kivihetősége szempontjából felmerült aggályait és figyelembe véve az országos közegészségügyi tanácsnak e tárgyban adott szakvéleményét: a szabályrendelet jelzett szakaszát belügyminiszter ur ő nagyméltósága 96867/VI a. számú körrendeletével megváltozt. tta. Eszerint: a szodavizgyártáshoz használt gépek, készülékek azon részeit, melyekkel a víz illetőleg a szodaviz érintkezésbe jut hacsek e részek nincsenek egészen olyan tiszta órból készítve, mely legfeljebb 1/10° ólmot, illetve 1% idegen fémeket tartalmaz ugyanilyen minőségű erős és folytonos ónréteggel kell bevonni. A készüléktől elágazó és szodavizzel szintén érintkező csövek szintén a fentebbi minőségű tiszta ónból készitendők. Más fémcsövek használata csak úgy engedhető meg, ha azok belső része legalább 4 mm. vastagságú tiszta óncsővel van kibélelve. A 2. szakasz második és harmadik kikezdése változatlanul érvényben marad.

Arad 1900. november hó 28-án.

Sarlot
főkapitány.

Városi és vidéki telefon 118. szám.

D:Ü:R:R GUSZTÁV

fűszer, csemege, ásványviz-, bor-, tea- és rumkereskedése

Az arany szarvashoz. ARADON. József-főherceg-ut 2.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy üzletemet a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítva, a téli időnyre a legkitűnőbb jó és friss árukkal dúsan felszereltem s minden tekintetben azon leszek, hogy jó és figyelmes kiszolgálás mellett a legolcsóbb áráimmal a legkedveskedőket kiérdemeljem, s alant irt cikkekimre b. figyelmöket ezuttal felhívjam:

LEGKITÜNÖBB KÁVÉK:

Cuba, Ceylon, Arany, Jáva és Hodeida Mocca.

— OROSZ- ÉS CHINA-TEÁK: —

Assam, Karavan, Peccovirág, Imperial és Mandarin.

Jamalka-rumok, valódi angol ananász, Cuba, Portorico és Demarara.

PEZSGÓ-BOROK

Törley, Talisman és Casino sec., Hubert Gentry Club, G. H. Mumm Co., Duminy Co. és Henriott-félek.

Prágai és kassai sódarok, szebeni szalámi, friss tormás virslik, debreczeni és kolozsvári oldalas és braunschweigi friss felvágottak.

Likörök, eredeti Benediktiner Fecamp; valódi Curacao, Triplesso, Zárai, Maracchino és más likörök, Erdélyi ó-szilviorium, tiszta törköly.

— Ménesi és Magyarádi borok. —

Friss csemege és déli gyümölcs. Franezia Muscat, datolya, Smyrna és szultán füge. — Legkitűnőbb malaga szőlő, Görzi prunelle, Rahat, Sutsauk és török edességek.

Tea-sütemények Schmidt és Gabos-féle Patience dessart és küestlin angol Cacks és Mixed-félék.

Nemi és külföldi sajtok: Ementali, gról, strachinó, Imperial, oldami, Rogentfort, klsbéri és fogarasi készitmények.

Páczolt és konzervált halak. Tengeri halak, pisztráng, angolna, Thon, Lachs és Francia Philipp Canau-féle szardiniák.

Suchard és flumei csokoládék.

Borac, gomba, bab, spárga conservék és mindennemű fűszer, rúk.

Az idényben mindenféle vadak.

ERDÉLYI BATUL ÉS BANET ALMÁK S NEMES GYÜMÖLCSÖK.

Vidékre ládába fagymentes csomagolás ingyen.

Veszek mindenféle vadat bármely nagy mennyiségben.

1160—1900. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az aradi kir. járásbíróóság 1484. V. 9110 számú végzése által A pesti magyar kereskedelmi bank jelentkezésére és többek javára Janiga András aradi lakos ellen 240 kor. tőke és ennek 1900. évi ápril hó 10 napjától számítandó 6. százalék kamatai és eddig összesen 87 kor. 60 fillér perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 1047 kor. ra becsült szövetek és egyeből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 1484. 1900. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Aradon, Erzsébet utca 13. sz. a. leendő eszközlésére 1901. évi január hó 12. napján d. u. 3 órájára határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1900. évi decz. 30. napján.

Györffy Arnold,
kir. bír. végrehajtó.
(Lakik: Vörösmarty u. 3.)

3442

Csak 40 fillérért már
1901 Január hó 12-én

10.000 kor.

1000, 500, stb. stb.

ÖSSZESEN 1311 NYEREMÉNY NYERHETŐ.

a DIAK-OTTHON-SORSJÁRTÁSBAN

SORSJEGYEK MINDENÜTT KAPHATÓK.